Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 15 kwietnia 2021 r.

o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, z późn. zm.[3)]) wprowadza się następujące zmiany:

---

1) Niniejsza ustawa:
   1) w zakresie swojej regulacji wdraża:
      a) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 2003/55/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 94, Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 117 z 03.05.2019, str. 1),
      b) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającą dyrektywę 2012/27/UE (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 125);
   2) służy stosowaniu:
      a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1),
      b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 36, Dz. Urz. UE L 229 z 01.09.2009, str. 29, Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 87, Dz. Urz. UE 115 z 25.04.2013, str. 39 oraz Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1),
      c) rozporządzenia Komisji (UE) nr 312/2014 z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych (Dz. Urz. UE L 91 z 27.03.2014, str. 15),
      d) rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz. Urz. UE L 197 z 25.07.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 2 z 05.01.2018, str. 15),
      e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczącego środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 1).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy, ustawę z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych, ustawę z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 843, 1086, 1378 i 1565 oraz z 2021 r. poz. 234 i 255.

1) w art. 1 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Ustawa określa także zasady funkcjonowania systemu pomiarowego oraz centralnego systemu informacji rynku energii.”;

2) w art. 3:

a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) proces rynku energii – sekwencję działań realizowanych przez co najmniej dwa podmioty będące użytkownikiem systemu elektroenergetycznego lub operatorem informacji rynku energii, na podstawie których następuje sprzedaż energii elektrycznej, jej wprowadzenie do sieci lub pobór lub świadczenie usług związanych z energią elektryczną;”,

b) pkt 10k otrzymuje brzmienie:

„10k) magazyn energii elektrycznej – instalację umożliwiającą magazynowanie energii elektrycznej i wprowadzenie jej do sieci elektroenergetycznej;”,

c) pkt 11c otrzymuje brzmienie:

„11c) sieć gazociągów kopalnianych – gazociąg lub sieć gazociągów:

a) zbudowanych i eksploatowanych w ramach przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu ropy naftowej lub gazu ziemnego ze złóż, lub

b) wykorzystywanych do transportu gazu ziemnego z jednego lub z większej liczby miejsc jego wydobycia do zakładu oczyszczania i obróbki lub do terminalu albo wykorzystywanych do transportu gazu ziemnego do końcowego przeładunkowego terminalu przybrzeżnego;”,

d) pkt 11i otrzymuje brzmienie:

„11i) instalacja zarządzania popytem – jednostkę fizyczną redukcji zapotrzebowania, o której mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2020 r. poz. 247 i 1565 oraz z 2021 r. poz. 234 i …);”,

e) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) przedsiębiorstwo energetyczne – podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie:

a) wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi lub

b) przesyłania dwutlenku węgla, lub

c) przeładunku paliw ciekłych;”,

f) w pkt 12a w lit. a:

– tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„– skraplaniem, lub”,

– po tiret czwartym dodaje się tiret piąte w brzmieniu:

„– regazyfikacją”,

g) pkt 13a otrzymuje brzmienie:

„13a) odbiorca końcowy – odbiorcę dokonującego zakupu paliw lub energii na własny użytek; do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zakupionej w celu jej magazynowania lub zużycia na potrzeby wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej oraz paliw gazowych zakupionych w celu ich zużycia na potrzeby przesyłania, dystrybucji, magazynowania paliw gazowych, skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego;”,

h) po pkt 28a dodaje się pkt 28b w brzmieniu:

„28b) wyznaczony operator rynku energii elektrycznej – podmiot wyznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do wykonywania zadań związanych z jednolitym łączeniem rynków dnia następnego lub dnia bieżącego w rozumieniu art. 2 pkt 23 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz. Urz. UE L 197 z 25.07.2015, str. 24, z późn. zm.[4)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/1222”, lub podmiot oferujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi związane z jednolitym łączeniem rynków dnia następnego i dnia bieżącego, będący wyznaczonym na operatora rynku energii elektrycznej w innym

---

4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 2 z 05.01.2018, str. 15.

państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji, w stosunku do którego nie stwierdzono podstaw do odrzucenia tych usług zgodnie z tym rozporządzeniem;”,

i) pkt 54 otrzymuje brzmienie:

„54) uczestnik rynku – osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, zawierającą transakcje, obejmujące składanie zleceń, na co najmniej jednym hurtowym rynku energii elektrycznej lub paliw gazowych w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii;”,

j) pkt 59 otrzymuje brzmienie:

„59) magazynowanie energii elektrycznej – przetworzenie energii elektrycznej pobranej z sieci elektroenergetycznej lub wytworzonej przez jednostkę wytwórczą przyłączoną do sieci elektroenergetycznej i współpracującą z tą siecią do innej postaci energii, przechowanie tej energii, a następnie ponowne jej przetworzenie na energię elektryczną;”,

k) w pkt 60 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 61–75 w brzmieniu:

„61) dane pomiarowe – dane pozyskiwane lub wyznaczane dla punktu pomiarowego;

62) informacje rynku energii − informacje dotyczące punktu pomiarowego, dane pomiarowe, informacje o zdarzeniach rejestrowanych przez licznik zdalnego odczytu, polecenia odbierane przez licznik zdalnego odczytu oraz inne informacje niezbędne do dostarczania energii elektrycznej;

63) układ pomiarowo-rozliczeniowy – urządzenia pomiarowo-rozliczeniowe, liczniki i inne przyrządy pomiarowe, a także układy połączeń między nimi, służące bezpośrednio lub pośrednio do pomiarów ilości energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła i rozliczeń za tę energię, paliwa gazowe lub ciepło, w szczególności gazomierze, ciepłomierze oraz liczniki energii czynnej i liczniki energii biernej, w tym takie liczniki wraz z przekładnikami prądowymi i napięciowymi;

64) licznik zdalnego odczytu – przyrząd pomiarowy w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2166 oraz z 2021 r. poz. …), służący do pomiaru energii elektrycznej i rozliczeń za tę energię, wyposażony w funkcję komunikacji z systemem zdalnego odczytu;
65) licznik konwencjonalny – przyrząd pomiarowy w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, służący do pomiaru energii elektrycznej i rozliczeń za tę energię, niewyposażony w funkcję komunikacji z systemem zdalnego odczytu;
66) punkt pomiarowy − miejsce w urządzeniu, instalacji lub sieci, w którym dokonuje się pomiaru lub wyznaczenia wielkości fizycznych dotyczących energii elektrycznej;
67) punkt poboru energii – punkt pomiarowy w instalacji lub sieci, dla którego dokonuje się rozliczeń oraz dla którego może nastąpić zmiana sprzedawcy;
68) system zdalnego odczytu – system informacyjny służący do pozyskiwania danych pomiarowych z liczników zdalnego odczytu i informacji o zdarzeniach rejestrowanych przez te liczniki oraz służący do wysyłania poleceń do liczników zdalnego odczytu;
69) centralny system informacji rynku energii – system informacyjny służący do przetwarzania informacji rynku energii na potrzeby realizacji procesów rynku energii oraz wymiany informacji pomiędzy użytkownikami systemu elektroenergetycznego;
70) system pomiarowy – system zdalnego odczytu, liczniki zdalnego odczytu wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną skomunikowane z tym systemem zdalnego odczytu oraz liczniki konwencjonalne, służący do przetwarzania danych pomiarowych, w celu ich przekazania do centralnego systemu informacji rynku energii;
71) system informacyjny − system informacyjny w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1369);
72) operator informacji rynku energii – podmiot odpowiedzialny za zarządzanie i administrowanie centralnym systemem informacji rynku

energii oraz przetwarzanie zgromadzonych w nim informacji na potrzeby realizacji procesów rynku energii;

73) jednostkowe dane pomiarowe – dane pomiarowe dotyczące pomiarów dla pojedynczego punktu pomiarowego, dla których jest możliwe ich przypisanie do danego użytkownika systemu elektroenergetycznego;

74) zagregowane dane pomiarowe – dane pomiarowe dla zbioru punktów pomiarowych, dla których nie jest możliwe przypisanie ich do danego użytkownika systemu elektroenergetycznego;

75) operator ogólnodostępnej stacji ładowania – operatora ogólnodostępnej stacji ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych.”;

3) w art. 4h:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo może wystąpić do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o czasowe zwolnienie z obowiązków określonych w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1 lub ograniczenie tych obowiązków, jeżeli świadczenie tych usług może spowodować dla przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo trudności ekonomiczne związane z realizacją zobowiązań wynikających z uprzednio zawartych umów przewidujących obowiązek zapłaty za określoną ilość gazu ziemnego, niezależnie od ilości pobranego gazu, lub gdy świadczenie tych usług uniemożliwia wywiązanie się przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo z obowiązków w zakresie ochrony interesów odbiorców i ochrony środowiska.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie uzasadnionego wniosku, o którym mowa w ust. 1, może, w drodze decyzji, czasowo zwolnić przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem, dystrybucją lub transportem gazu ziemnego, magazynowaniem, skraplaniem lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego z nałożonych na nie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 4c, art. 4d ust. 1 oraz art. 4e ust. 1, lub ograniczyć te obowiązki.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Przedsiębiorstwo energetyczne wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo może odmówić świadczenia usługi przesyłania, dystrybucji lub transportu gazu ziemnego, usługi magazynowania lub usługi skraplania gazu ziemnego określonych w ust. 1, po uzyskaniu prawomocnej decyzji, o której mowa w ust. 3, z wyjątkiem ust. 3b.

3b. Przedsiębiorstwo energetyczne wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych przy wykorzystaniu sieci gazowej zasilanej wyłącznie ze źródeł lokalnych i niepołączonej z innymi sieciami gazowymi, może w zakresie takiej sieci odmówić świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, i uzyskaniem prawomocnej decyzji, o której mowa w ust. 3, pod warunkiem niezwłocznego wystąpienia do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o czasowe zwolnienie z obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2, podając uzasadnienie odmowy.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po uwzględnieniu wniosku przedsiębiorstwa energetycznego niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zajętym stanowisku do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przekazując wraz z tym powiadomieniem informację dotyczącą zajętego stanowiska.”;

4) po art. 4i dodaje się art. 4ia w brzmieniu:

„Art. 4ia. 1. W przypadku zamiaru zmiany przeznaczenia gazociągu bezpośredniego lub sieci gazociągów kopalnianych na sieć dystrybucyjną gazową właściciel tego gazociągu lub tej sieci gazociągów informuje niezwłocznie o tym zamiarze Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz odbiorcę końcowego przyłączonego do tego gazociągu lub tej sieci gazociągów.

2. Właściciel gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 9d ust. 7 pkt 3 lub 4, przed rozpoczęciem dostarczania paliw gazowych do odbiorcy końcowego paliw gazowych:

1) zawiera umowę, na mocy której przekazuje tytuł prawny do tego gazociągu lub tej sieci gazociągów:
   a) operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego wchodzącego w skład przedsiębiorstwa energetycznego zintegrowanego pionowo, w skład którego wchodzi również ten właściciel gazociągu lub sieci gazociągów, lub
   b) operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, z którego siecią ten gazociąg lub ta sieć gazociągów są bezpośrednio połączone;
2) przekazuje operatorowi, o którym mowa w pkt 1, informacje o tym gazociągu lub tej sieci gazociągów oraz charakterystyce poboru paliw gazowych, w szczególności informacje o:
   a) odbiorcach końcowych przyłączonych do tego gazociągu lub tej sieci gazociągów oraz ich charakterystyce poboru paliw gazowych,
   b) łącznym poborze przyłączonych odbiorców końcowych w okresie ostatnich 5 lat lub w całym okresie eksploatacji tego gazociągu lub tej sieci gazociągów, jeżeli okres ten jest krótszy niż 5 lat,
   c) dokumentacji umów przyłączeniowych, wskazujących na miejsce rozdziału własności sieci przedsiębiorstwa energetycznego i instalacji odbiorcy końcowego oraz własności układów pomiarowo-rozliczeniowych,
   d) parametrach jakościowych transportowanych paliw gazowych lub gazu ziemnego oraz o dokumentach potwierdzających akceptację tych parametrów przez odbiorców końcowych,
   e) dokumentacji związanej z procesem budowlanym i eksploatacją tego gazociągu lub tej sieci gazociągów.

3. W przypadku gdy decyzja o udzieleniu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji paliw gazowych wymaga zmiany, operator systemu dystrybucyjnego gazowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, lub przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9d ust. 7 pkt 3 lub 4, składa do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o zmianę koncesji na

dystrybucję paliw gazowych, przed zmianą przeznaczenia gazociągu bezpośredniego lub sieci gazociągów kopalnianych, jednak nie później niż w terminie miesiąca od dnia zawarcia umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

4. W przypadku gdy decyzja o wyznaczeniu operatora systemu dystrybucyjnego gazowego wymaga zmiany, właściciel gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w ust. 1, składa do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o wyznaczenie operatora systemu dystrybucyjnego gazowego na jego sieci, przed zmianą przeznaczenia gazociągu bezpośredniego lub sieci gazociągów kopalnianych, jednak nie później niż w terminie miesiąca od dnia:

1) wydania decyzji w sprawie zmiany koncesji, o której mowa w ust. 3;
2) zawarcia umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 1 – jeżeli decyzja o zmianie koncesji nie jest wymagana.

5. Jeżeli odbiorca końcowy, do którego paliwa gazowe dostarczane były z pominięciem systemu gazowego bezpośrednio gazociągiem lub siecią gazociągów, o których mowa w ust. 1, nie zgłosił operatorowi lub przedsiębiorstwu, o których mowa w ust. 3, informacji o zawarciu umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży paliw gazowych ze sprzedawcą innym niż dotychczasowy, operator lub przedsiębiorstwo, o których mowa w ust. 3, zawiera niezwłocznie, w imieniu i na rzecz tego odbiorcy umowę kompleksową z:

1) dotychczasowym sprzedawcą lub
2) w przypadku, w którym dotychczasowym sprzedawcą było przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 49b ust. 1, a odbiorca końcowy odebrał w roku poprzednim paliwa gazowe w ilości nie większej niż określona w art. $5b^1$ ust. 1 lub 8 – z przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, do którego wniesiono wkład niepieniężny, o którym mowa w art. $5b^1$ ust. 1.

6. Umowa kompleksowa, o której mowa w ust. 5, zawierana jest na czas nieokreślony i obowiązuje od dnia uprawomocnienia się decyzji o wyznaczeniu operatora systemu dystrybucyjnego gazowego dla gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w ust. 1, lub w przypadku braku konieczności uzyskania koncesji – od dnia ustalonego zgodnie z zasadami ustalonymi w ust. 4 pkt 1 i 2.

7. Umowa z dotychczasowym sprzedawcą wygasa z dniem poprzedzającym uprawomocnienie decyzji o wyznaczeniu operatora systemu dystrybucyjnego gazowego wydanej na wniosek, o którym mowa w ust. 4.”;

5) w art. 4j:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku zmiany sprzedawcy przez odbiorcę końcowego, nowy sprzedawca informuje poprzedniego sprzedawcę i przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej o dniu rozpoczęcia przez niego sprzedaży tych paliw lub energii.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Operator systemu przesyłowego oraz operator systemu dystrybucyjnego są obowiązani umożliwić zmianę sprzedawcy odbiorcy końcowemu:

1) paliw gazowych, nie później niż w terminie 21 dni,

2) energii elektrycznej, nie później niż w terminie 7 dni

– od dnia poinformowania właściwego operatora o zawarciu umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej z nowym sprzedawcą.”,

c) w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazują nieodpłatnie dotychczasowemu i nowemu sprzedawcy paliw gazowych dane dotyczące ilości zużytych paliw gazowych przez odbiorcę końcowego, w terminie umożliwiającym dotychczasowemu sprzedawcy tych paliw dokonanie rozliczeń z odbiorcą końcowym paliw gazowych.”;

6) po art. 4j dodaje się art. 4k w brzmieniu:

„Art. 4k. 1. Użytkownik systemu elektroenergetycznego, w tym operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu przesyłowego lub sprzedawca, prowadzi rozliczenia za energię elektryczną, usługi przesyłania, dystrybucji lub usługi systemowe wyłącznie na podstawie informacji rynku energii zarejestrowanych w centralnym systemie informacji rynku energii.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku awarii centralnego systemu informacji rynku energii uniemożliwiającej dokonywanie rozliczeń za energię elektryczną, usługi przesyłania, dystrybucji lub usługi systemowe.”;

7) w art. 5:

a) po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Umowa sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej lub umowa kompleksowa dotycząca dostarczania tych paliw lub energii nie może być zawarta z odbiorcą paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287). Umowa ta zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa jest nieważna.”,

b) w ust. 6e zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Sprzedawca paliw gazowych lub energii elektrycznej dostarcza odbiorcy tych paliw lub energii w gospodarstwie domowym kopię aktualnego zbioru praw konsumenta odpowiednio paliw gazowych lub energii elektrycznej oraz zamieszcza ją na swojej stronie internetowej wraz z informacją o aktualnym stanie prawnym.”,

c) po ust. 6f dodaje się ust. 6g w brzmieniu:

„6g. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki aktualizuje zbiór praw konsumenta energii,o którym mowa w ust. 6e, w oparciu o aktualny stan prawny. Przepis ust. 6f stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 5aa w ust. 4 po wyrazach „oferty sprzedaży rezerwowej” dodaje się wyrazy „oraz informacją o obszarze, na którym dany sprzedawca oferuje sprzedaż rezerwową”;

9) po art. 5g dodaje się art. 5h w brzmieniu:

„Art. 5h. 1. Rozliczanie dostarczanej energii elektrycznej, w przypadku jej zwrotu do sieci dystrybucyjnej albo sieci trakcyjnej przyłączonej do sieci dystrybucyjnej w następstwie hamowania pojazdu kolejowego, tramwaju oraz trolejbusa, następuje na podstawie różnicy ilości energii elektrycznej pobranej i zwróconej przez danego odbiorcę, ustalanej w oparciu o rzeczywiste wskazania urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

2. Rozliczanie strat energii elektrycznej powstałych w sieci dystrybucyjnej oraz w sieci trakcyjnej przyłączonej do sieci dystrybucyjnej podczas dostarczania lub zwrotu tej energii następuje na podstawie umowy.”;

10) w art. 6a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku braku zgody odbiorcy na zainstalowanie układu pomiarowo-rozliczeniowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, lub rozwiązać umowę sprzedaży tych paliw lub energii albo umowę kompleksową.”,

b) dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Odbiorca paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym może wystąpić do operatora systemu dystrybucyjnego, do którego sieci jest przyłączony, o zainstalowanie za odpłatnością przedpłatowego układu pomiarowo-rozliczeniowego.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, operator systemu dystrybucyjnego instaluje przedpłatowy układ pomiarowo-rozliczeniowy w terminie 60 dni.

6. Realizacja obowiązku, o którym mowa w ust. 5, może nastąpić przez instalację licznika zdalnego odczytu, o którym mowa w art. 11t ust. 12.”;

11) w art. 6b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za usługi świadczone związane z dostarczaniem paliw gazowych lub energii, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym lub odbiorcę paliw gazowych wykorzystującego te paliwa do produkcji energii elektrycznej lub ciepła o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. Przedsiębiorstwo energetyczne w powiadomieniu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, informuje również, że wznowienie dostarczania energii elektrycznej może nastąpić pod nieobecność odbiorcy w obiekcie lub lokalu, bez odrębnego powiadomienia odbiorcy. Urządzenia, instalacje lub sieci odbiorcy powinny być przygotowane przez odbiorcę w sposób umożliwiający ich bezpieczną eksploatację po wznowieniu dostarczania energii elektrycznej, zgodną z odrębnymi przepisami.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Odbiorca paliw gazowych wykorzystujący te paliwa do produkcji energii elektrycznej lub ciepła, któremu przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wstrzyma dostarczanie paliw gazowych, powiadamia na piśmie swoich odbiorców energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwach domowych o terminie wstrzymania dostarczania paliw gazowych i jego przyczynie oraz o okresie, w którym nastąpi przerwa w dostawie produkowanej przez niego energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli wstrzymanie dostarczania paliw gazowych nastąpiło z powodu, o którym mowa w:

1) ust. 1 lub 4 – najpóźniej w dniu wstrzymania dostarczania tych paliw gazowych;
2) ust. 2 – niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, o którym mowa w ust. 3.”;

12) w art. 7:

a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2d w brzmieniu:

„2b. Umowa o przyłączenie do sieci magazynu energii elektrycznej, oprócz postanowień wskazanych w ust. 2, zawiera również postanowienia określające parametry magazynu energii elektrycznej, w szczególności łączną moc zainstalowaną elektryczną magazynu energii elektrycznej wyrażoną w kW, pojemność nominalną wyrażoną w kWh i sprawność magazynu energii elektrycznej.

2c. Sprawność magazynu energii elektrycznej rozumie się jako stosunek energii elektrycznej wyprowadzonej z magazynu energii elektrycznej do energii elektrycznej wprowadzonej do tego magazynu, wyrażony w procentach, w ramach jednego pełnego cyklu pracy magazynu energii elektrycznej, przy wykorzystaniu nominalnej pojemności tego magazynu oraz ładowania i rozładowywania go mocą nominalną.

2d. Umowa o przyłączenie jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego do sieci elektroenergetycznej, w przypadku gdy magazyn energii elektrycznej będzie stanowił część tej jednostki lub instalacji, zawiera postanowienia określone w ust. 2 i 2b.”,

b) po ust. 3b dodaje się ust. 3c–3e w brzmieniu:

„3c. Wniosek o określenie warunków przyłączenia magazynu energii elektrycznej, oprócz informacji, o których mowa w ust. 3b, zawiera również informacje określające parametry magazynu energii elektrycznej, w szczególności łączną moc zainstalowaną elektryczną magazynu energii elektrycznej wyrażoną w kW, pojemność nominalną wyrażoną w kWh i sprawność magazynu energii elektrycznej.

3d. Wniosek o określenie warunków przyłączenia dla jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego, w przypadku gdy magazyn energii elektrycznej będzie stanowił część tej jednostki wytwórczej lub instalacji, zawiera informacje, o których mowa w ust. 3b i 3c.

3e. W przypadkach, o których mowa w ust. 3c i 3d, do wniosku o określenie warunków przyłączenia podmiot dołącza dodatkowo dokument potwierdzający tytuł prawny podmiotu do korzystania z nieruchomości, na której jest planowana inwestycja określona we wniosku.”,

c) w ust. 8:

– uchyla się pkt 5,

– dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) za przyłączenie magazynu energii elektrycznej opłatę ustala się na podstawie jednej drugiej rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia.”,

d) ust. 8a otrzymuje brzmienie:

„8a. Podmiot ubiegający się o przyłączenie źródła lub magazynu energii elektrycznej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV wnosi zaliczkę na poczet opłaty za przyłączenie do sieci, zwaną dalej „zaliczką”, w wysokości 30 zł za każdy kilowat mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia, z uwzględnieniem ust. 8b.”,

e) ust. 8e otrzymuje brzmienie:

„8e. W przypadku urządzeń, instalacji lub sieci przyłączanych bezpośrednio do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV sporządza się ekspertyzę wpływu tych urządzeń, instalacji lub sieci na system elektroenergetyczny, z wyjątkiem:

1) przyłączanej jednostki wytwórczej o łącznej mocy zainstalowanej nie większej niż 2 MW lub
2) przyłączanych urządzeń odbiorcy końcowego o łącznej mocy przyłączeniowej nie większej niż 5 MW, lub
3) przyłączanego magazynu energii elektrycznej o łącznej mocy zainstalowanej nie większej niż 2 MW, lub
4) przyłączanej jednostki wytwórczej, której część będzie stanowił magazyn energii elektrycznej, pod warunkiem że łączna moc zainstalowana tego magazynu i jednostki wytwórczej jest nie większa niż 2 MW, lub
5) przyłączanej instalacji odbiorcy końcowego, której część będzie stanowił magazyn energii elektrycznej, pod warunkiem że łączna moc zainstalowana tego magazynu i moc przyłączeniowa instalacji odbiorcy końcowego jest nie większa niż 5 MW.”,

f) w ust. 8g pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) 60 dni od dnia złożenia wniosku przez wnioskodawcę zaliczonego do III lub VI grupy przyłączeniowej przyłączanego do sieci o napięciu powyżej 1 kV, niewyposażonego w źródło ani w magazyn energii elektrycznej;
4) 120 dni od dnia złożenia wniosku przez wnioskodawcę zaliczonego do III lub VI grupy przyłączeniowej – dla obiektu przyłączanego do sieci o napięciu wyższym niż 1 kV wyposażonego w źródło lub magazyn energii elektrycznej;”,

g) ust. $8g^1$ otrzymuje brzmienie:

„$8g^1$. W przypadku wniosku o wydanie warunków przyłączenia źródła lub magazynu energii elektrycznej do sieci elektroenergetycznej o napięciu wyższym niż 1 kV terminy określone w ust. 8g liczone są od dnia wniesienia zaliczki.”;

13) w art. 7a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uzyskania zgody Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, udzielanej w drodze decyzji, wymaga:

1) budowa gazociągu bezpośredniego lub linii bezpośredniej – przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego;
2) zmiana przeznaczenia sieci gazociągów kopalnianych na gazociąg bezpośredni – przed rozpoczęciem dostarczania paliw gazowych do odbiorcy.”;

14) w art. 9c:

a) w ust. 1:
- uchyla się pkt 2,
- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) zapobieganie powstawaniu ograniczeń w systemie gazowym, zarządzanie nimi i ich eliminowanie oraz świadczenie usług w sposób zapewniający maksymalne wykorzystanie zdolności systemu gazowego;”

- w pkt 4 wyrazy „zapewnienie długoterminowej” zastępuje się wyrazami: „długoterminowe planowanie rozwoju”,
- uchyla się pkt 6,
- uchyla się pkt 9,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu połączonego gazowego w zakresie systemu przesyłowego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków, o których mowa w ust. 1, jest odpowiedzialny za:

1) prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania paliw gazowych i ich jakości;
2) bilansowanie systemu przesyłowego gazowego oraz prowadzenie z użytkownikami tego systemu rozliczeń wynikających z

niezbilansowania paliw gazowych dostarczanych i pobieranych z systemu przesyłowego gazowego, w tym:

a) dostarczanie użytkownikom tego systemu danych dotyczących realizacji przez nich usług w zakresie niezbędnym do wykonywania ich obowiązków wynikających z instrukcji, o której mowa w art. 9g,

b) zapewnienie użytkownikom tego systemu mechanizmów umożliwiających podejmowanie działań zaradczych w celu uniknięcia niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i odebranych z systemu gazowego,

c) podawanie do wiadomości publicznej informacji o działaniach podjętych w celu bilansowania systemu gazowego, a także o poniesionych w związku z tym kosztach i przychodach;

3) zarządzanie ograniczeniami systemowymi w systemie przesyłowym gazowym;

4) dysponowanie mocą instalacji magazynowych i instalacji skroplonego gazu ziemnego w przypadkach określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

1b. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego lub systemu połączonego gazowego w zakresie systemów dystrybucyjnych, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, oprócz obowiązków, o których mowa w ust. 1, jest odpowiedzialny za:

1) prowadzenie ruchu sieciowego w sposób skoordynowany i efektywny z zachowaniem wymaganej niezawodności dostarczania paliw gazowych i ich jakości;

2) bilansowanie systemu dystrybucyjnego gazowego, z wyłączeniem prowadzenia rozliczeń wynikających z niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i pobranych z systemu gazowego;

3) zarządzanie ograniczeniami systemowymi w systemie dystrybucyjnym;

4) zakup paliw gazowych w celu pokrywania strat powstałych w sieci dystrybucyjnej podczas dystrybucji paliw gazowych tą siecią oraz stosowanie przejrzystych i niedyskryminacyjnych procedur rynkowych przy zakupie tego paliwa;
5) zapewnienie warunków dla realizacji umów sprzedaży paliw gazowych zawartych przez odbiorców przyłączonych do sieci przez:
   a) budowę i eksploatację infrastruktury technicznej i informatycznej służącej pozyskiwaniu i transmisji danych pomiarowych, zapewniającej efektywną współpracę z innymi operatorami systemów i przedsiębiorstwami energetycznymi,
   b) pozyskiwanie, przechowywanie, przetwarzanie i udostępnianie wybranemu przez odbiorcę sprzedawcy paliw gazowych oraz operatorowi systemu przesyłowego gazowego lub operatorowi systemu połączonego danych pomiarowych w zakresie pobranego przez odbiorcę paliwa gazowego, w formie uzgodnionej pomiędzy użytkownikami tego systemu,
   c) w przypadku gdy dla obszaru dystrybucyjnego nie została przyjęta metoda, o której mowa w art. 9cb – opracowanie, aktualizację i udostępnianie odbiorcom oraz sprzedawcom ich profili obciążenia, o których mowa w art. 9cb ust. 3,
   d) szacowanie ilości paliw gazowych pobranych z systemu dystrybucyjnego gazowego przy wykorzystaniu profili obciążenia, o których mowa w art. 9cb ust. 3,
   e) udostępnianie odpowiednim użytkownikom systemu gazowego danych dotyczących planowanego i rzeczywistego zużycia paliw gazowych wyznaczonych na podstawie profili obciążenia dla uzgodnionych okresów rozliczeniowych,
   f) zamieszczanie na swoich stronach internetowych oraz udostępnianie do publicznego wglądu w swoich siedzibach:
      – aktualnej listy sprzedawców paliw gazowych, z którymi operator systemu dystrybucyjnego gazowego zawarł umowy o świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych,

- informacji o sprzedawcy z urzędu paliw gazowych działającym na obszarze działania operatora systemu dystrybucyjnego gazowego,
- wzorców umów zawieranych z użytkownikami systemu gazowego, w szczególności wzorców umów zawieranych z odbiorcami końcowymi oraz ze sprzedawcami paliw gazowych.

1c. Operator systemu magazynowania paliw gazowych lub systemu połączonego gazowego w zakresie systemu magazynowania paliw gazowych, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

1) dysponowanie mocą instalacji magazynowych;
2) udostępnianie zainteresowanym podmiotom niewykorzystanej zdolności systemu magazynowania na zasadach ciągłych i przerywanych;
3) eksploatację instalacji magazynowej w sposób zoptymalizowany, niepowodujący nieuzasadnionych kosztów po stronie użytkowników tego systemu;
4) określanie ilości i jakości paliw gazowych wprowadzanych do instalacji magazynowych oraz odbieranych z tych instalacji przez użytkowników systemu oraz współpracę operatorską w tym zakresie, a także przekazywanie użytkownikom tego systemu i operatorom innych systemów odpowiednich danych;
5) prowadzenie pomiarów jakości i ilości gazu ziemnego wprowadzanego do instalacji magazynowych oraz odbieranego przez użytkowników tego systemu lub operatorów innych systemów gazowych;
6) publikowanie informacji o wykorzystaniu instalacji magazynowych oraz o dostępnej zdolności systemu magazynowania.

1d. Operator systemu skraplania gazu ziemnego lub systemu połączonego gazowego w zakresie systemu skraplania gazu ziemnego, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równe traktowanie użytkowników tych systemów oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jest odpowiedzialny za:

1) dysponowanie mocą instalacji skroplonego gazu ziemnego;

2) udostępnianie zainteresowanym podmiotom niewykorzystanej zdolności instalacji skroplonego gazu ziemnego na zasadach ciągłych i przerywanych;
3) eksploatację instalacji skroplonego gazu ziemnego w sposób zoptymalizowany, niepowodujący nieuzasadnionych kosztów po stronie użytkowników tego systemu;
4) określanie ilości i jakości gazu ziemnego wprowadzanego do instalacji skroplonego gazu ziemnego oraz odbieranego z tej instalacji przez użytkowników tego systemu oraz współpracę operatorską w tym zakresie, a także przekazywanie użytkownikom systemu skraplania gazu ziemnego i operatorom innych systemów odpowiednich danych;
5) publikowanie informacji o wykorzystaniu oraz o dostępnej zdolności instalacji skroplonego gazu ziemnego.”,

c) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa w brzmieniu:

„2aa. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w ramach wykonywanej działalności polegającej na przesyłaniu energii elektrycznej, może dokonywać odsprzedaży nadwyżek energii elektrycznej zakupionej w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 11, wynikających ze zmiany zapotrzebowania na tę energię, pod warunkiem dokonywania tej odsprzedaży na giełdach towarowych, rynku regulowanym, zorganizowanej platformie obrotu lub w ramach jednolitego łączenia rynków, o których mowa w art. 49a ust. 1.”,

d) w ust. 3 w pkt 9a:

– lit. a–c otrzymują brzmienie:

„a) budowę i eksploatację infrastruktury technicznej i informatycznej służącej pozyskiwaniu danych pomiarowych, w szczególności systemów zdalnego odczytu, zapewniającej efektywną współpracę z operatorami systemów elektroenergetycznych, przedsiębiorstwami energetycznymi oraz operatorem informacji rynku energii,

b) pozyskiwanie, przetwarzanie i przekazywanie informacji rynku energii do centralnego systemu informacji rynku energii,

c) opracowywanie i aktualizację oraz przekazywanie drogą elektroniczną operatorowi informacji rynku energii profili zużycia, a

także uwzględnianie zasad ich stosowania w instrukcji, o której mowa w art. 9g,”,

– uchyla się lit. d,

e) uchyla się ust. 5a i 5b;

15) po art. 9c dodaje się art. 9ca i art. 9cb w brzmieniu:

„Art. 9ca. 1. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego i działające w formie spółki akcyjnej przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw ciekłych, o którym mowa w art. 3 pkt 4 lit. b, którego jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa, obowiązane są do opracowywania z własnej inicjatywy lub po otrzymaniu wystąpienia ministra właściwego do spraw energii lub Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, o którym mowa w art. 15ba, koncepcji, metodyk, analiz, prognoz, raportów lub narzędzi, a także realizacji projektów badawczych, dotyczących społeczno-ekonomicznych aspektów transformacji energetycznej lub zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju.

2. W celu realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego i działające w formie spółki akcyjnej przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw ciekłych, o którym mowa w art. 3 pkt 4 lit. b, którego jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa, tworzą wspólnie, wraz z instytutem badawczym w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1383), centrum naukowo-przemysłowe, o którym mowa w art. 38 tej ustawy.

3. Koszty realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, w tym koszty centrum naukowo-przemysłowego utworzonego zgodnie z ust. 2, ponoszone przez operatora systemu przesyłowego gazowego i operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego nie stanowią kosztów uzasadnionych, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 2.

Art. 9cb. 1. Podmiot odpowiedzialny za prognozowanie, o którym mowa w art. 39 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 312/2014 z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych (Dz. Urz. UE L 91 z 27.03.2014, str. 15), zwany dalej „podmiotem odpowiedzialnym za prognozowanie”, opracowuje metodę sporządzania prognoz

dotyczących mierzonych rzadziej niż codziennie ilości paliw gazowych odbieranych przez użytkowników systemu gazowego.

2. Podmiot odpowiedzialny za prognozowanie opracowuje metodę, o której mowa w ust. 1, przy wykorzystaniu mechanizmów, które w największym stopniu ograniczą rozbieżności pomiędzy prognozowaną wielkością i faktycznym zużyciem mierzonych rzadziej niż codziennie ilości paliw gazowych odbieranych przez użytkowników systemu gazowego, ustalonym na podstawie odczytów urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

3. Metoda, o której mowa w ust. 1, określa:

1) mechanizm służący do ustalenia profili obciążenia na potrzeby prognozowania mierzonych rzadziej niż codziennie ilości paliw gazowych odbieranych przez użytkowników systemu gazowego;
2) wzór służący do ustalenia zmian zapotrzebowania mierzonych rzadziej niż codziennie ilości paliw gazowych odbieranych przez użytkowników systemu gazowego na paliwa gazowe w celu umożliwienia użytkownikowi sieci przypisanemu do danego profilu obciążenia określenia zapotrzebowania w każdym dniu.

4. Podmiot odpowiedzialny za prognozowanie konsultuje projekt metody, o której mowa w ust. 1, z użytkownikami systemu gazowego w terminie nie krótszym niż 14 dni.

5. Podmiot odpowiedzialny za prognozowanie przedkłada Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia, w drodze decyzji, projekt metody, o której mowa w ust. 1, wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu gazowego uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Podmiot odpowiedzialny za prognozowanie zamieszcza te dokumenty na swojej stronie internetowej.

6. Podmiot odpowiedzialny za prognozowanie publikuje na swojej stronie internetowej metodę, o której mowa w ust. 1, zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.”;

16) w art. 9d:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operator systemu przesyłowego gazowego, operator systemu połączonego gazowego, operator systemu dystrybucyjnego gazowego oraz operator systemu magazynowania mogą świadczyć usługi polegające na przystosowywaniu paliwa gazowego do standardów jakościowych lub

warunków technicznych obowiązujących w systemie przesyłowym gazowym lub w systemie dystrybucyjnym gazowym, a także usługi transportu paliw gazowych środkami transportu innymi, niż sieci gazowe.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, na koszt operatorów, sprawozdania, o których mowa w ust. 5a.”;

17) po art. 9d dodaje się art. 9da–9dc w brzmieniu:

„Art. 9da. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na wniosek operatora systemu dystrybucyjnego, stwierdza, w drodze decyzji, że system dystrybucyjny na ograniczonym geograficznie obszarze zakładu przemysłowego, obiektu handlowego lub miejsca świadczenia usług wspólnych, do którego sieci przyłączonych jest nie więcej niż 100 odbiorców paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwach domowych, jest zamkniętym systemem dystrybucyjnym, jeżeli w odniesieniu do całego zakresu prowadzonej działalności w zakresie dystrybucji energii elektrycznej lub paliw gazowych:

1) ze szczególnych względów technicznych lub bezpieczeństwa procesy eksploatacji lub wytwarzania dokonywane przez użytkowników tego systemu są zintegrowane lub

2) 50% ilości dystrybuowanej rocznie energii elektrycznej lub paliw gazowych jest zużywane przez właściciela lub operatora systemu dystrybucyjnego, lub przedsiębiorstwa powiązane z tym właścicielem lub operatorem.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa obszar zamkniętego systemu dystrybucyjnego.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wydawana jest na czas oznaczony, nie dłuższy niż 10 lat. W przypadku gdy koncesja na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej lub paliw gazowych lub decyzja o wyznaczeniu operatora, dotycząca operatora, o którym mowa w ust. 1, została wydana na czas krótszy – decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na czas nie dłuższy niż okres obowiązywania takiej decyzji.

Art. 9db. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uchyla z urzędu decyzję, o której mowa w art. 9da ust. 1, jeżeli system dystrybucyjny przestał spełniać co najmniej jeden z warunków określonych w art. 9da ust. 1 lub mimo wezwania

operator systemu dystrybucyjnego nie dokonał zmian pozwalających na spełnienie warunków lub obowiązków, o których mowa w art. 9dc ust. 2–4.

2. Operator systemu dystrybucyjnego jest obowiązany poinformować Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o okolicznościach, w wyniku których system dystrybucyjny przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 9da ust. 1, w terminie miesiąca od dnia zaistnienia tych okoliczności.

Art. 9dc. 1. Operator systemu dystrybucyjnego, który uzyskał decyzję, o której mowa w art. 9da ust. 1, w zakresie prowadzenia działalności w systemie objętym decyzją jest zwolniony z obowiązku:

1) przedkładania do zatwierdzenia taryf;
2) sporządzania planów rozwoju, o których mowa w art. 16.

2. Operator systemu dystrybucyjnego jest zwolniony z obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, pod warunkiem, że należność za energię elektryczną lub paliwa gazowe dostarczone każdemu z odbiorców końcowych, którzy są użytkownikami zamkniętego systemu dystrybucyjnego, obliczona na podstawie skalkulowanych przez tego operatora stawek opłat dla usług dystrybucji, nie będzie wyższa, niż płatność obliczona według stawek opłat wynikających z zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki taryfy przedsiębiorstwa energetycznego, do którego sieci jest przyłączony albo w przypadku braku takiego przyłączenia, na którego obszarze działania zamknięty system dystrybucyjny jest położony, oraz zasady rozliczeń i warunki stosowania tej taryfy są takie same, jak w taryfie tego przedsiębiorstwa energetycznego.

3. Operator systemu dystrybucyjnego, który uzyskał decyzję, o której mowa w art. 9da ust. 1, w przypadku gdy oprócz działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej lub paliw gazowych, prowadzi działalność w zakresie obrotu energią elektryczną lub paliwami gazowymi, w rozliczeniach z odbiorcami paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwach domowych stosuje ceny energii elektrycznej lub paliw gazowych nie wyższe niż zawarte w taryfie, o której mowa w ust. 2, ale nie wyższe niż ceny zawarte w taryfie sprzedawcy z urzędu działającego na obszarze, na którym prowadzi działalność ten operator, zatwierdzanej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, jeżeli sprzedawca z urzędu nie został zwolniony z obowiązku przedłożenia taryfy do zatwierdzenia.

4. Do kalkulacji cen i stawek opłat operator systemu dystrybucyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany stosować przepisy wydane odpowiednio na podstawie art. 46 ust. 1–4.

5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, z urzędu lub na pisemny wniosek użytkownika zamkniętego systemu dystrybucyjnego, może przeprowadzić kontrolę cen i stawek opłat oraz warunków ich stosowania ustalonych przez operatora, o którym mowa w ust. 1. W przypadku gdy w wyniku przeprowadzonej kontroli Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdzi, że operator ten stosuje ceny lub stawki opłat oraz warunki ich stosowania niezgodnie z ust. 2–4, wzywa tego operatora do ich skalkulowania lub zmiany w sposób zgodny z tymi przepisami.”;

18) w art. 9g:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania i operator systemu skraplania gazu ziemnego są obowiązani do opracowania odpowiednio instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej, instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej oraz instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji skroplonego gazu ziemnego, zwanych dalej „instrukcjami”.

2. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania i operator systemu skraplania gazu ziemnego informują użytkowników systemu, w formie pisemnej lub za pomocą innego środka komunikowania przyjętego przez operatora systemu, o publicznym dostępie do projektu instrukcji lub jej zmian oraz o możliwości zgłaszania uwag, określając miejsce i termin ich zgłaszania, nie krótszy niż miesiąc od dnia udostępnienia projektu instrukcji lub jej zmian.”,

b) w ust. 3 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) procedury zmiany sprzedawcy oraz zgłaszania i przyjmowania przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego do realizacji umów sprzedaży i umów kompleksowych.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Instrukcja opracowywana dla instalacji magazynowej określa szczegółowe warunki korzystania z tej instalacji przez użytkowników systemu oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu i eksploatacji oraz planowania rozbudowy tej instalacji, w szczególności dotyczące:

1) procedury zawierania umów o świadczenie usług magazynowania;
2) procedury udostępniania i przydzielania zdolności magazynowych;
3) sposobu zarządzania ograniczeniami systemu gazowego;
4) kryteriów bezpieczeństwa funkcjonowania tej instalacji;
5) sposobu postępowania w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa zaopatrzenia w paliwa gazowe;
6) procedur postępowania w przypadku awarii;
7) współpracy pomiędzy operatorem systemu magazynowania a operatorami innych systemów gazowych;
8) przekazywania informacji pomiędzy operatorami systemów oraz pomiędzy operatorem systemu magazynowania a odbiorcami;
9) parametrów jakościowych paliw gazowych oraz standardów jakościowych obsługi użytkowników systemu gazowego;
10) charakterystyki usług dla zatłaczania paliw gazowych do instalacji magazynowych lub grup tych instalacji;
11) charakterystyki usług dla odbioru paliw gazowych z instalacji magazynowych lub grup tych instalacji.

3b. Instrukcje opracowywane dla instalacji skroplonego gazu ziemnego określają szczegółowe warunki korzystania z tych instalacji przez użytkowników systemu skraplania gazu ziemnego oraz warunki i sposób prowadzenia ruchu, eksploatacji i planowania rozwoju tych instalacji, w szczególności dotyczące:

1) procedur zawierania umowy o świadczenie usług skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji;
2) mechanizmów udostępniania i alokacji zdolności instalacji skroplonego gazu ziemnego;
3) zasad dostarczania, odbioru i składowania ładunków skroplonego gazu ziemnego;

4) zasad świadczenia usług załadunku lub przeładunku skroplonego gazu ziemnego z wykorzystaniem terminalu;
5) zasad wyznaczania długości okresów, w których ładunki określonej wielkości będą podlegały skraplaniu lub regazyfikacji;
6) zarządzania ograniczeniami systemowymi;
7) postępowania w przypadku awarii;
8) kryteriów bezpieczeństwa funkcjonowania instalacji skroplonego gazu ziemnego;
9) współpracy operatora systemu skraplania gazu ziemnego z operatorami innych systemów gazowych;
10) przekazywania informacji między operatorami systemów oraz między operatorem systemu skraplania gazu ziemnego a użytkownikami tego systemu;
11) parametrów jakościowych paliw gazowych i standardów jakościowych obsługi użytkowników tego systemu.”,

d) w ust. 4:
– po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:
„2b) wymagań technicznych dla magazynów energii elektrycznej;”,
– po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) procedur, sposobu postępowania i zakresu wymiany informacji niezbędnych w przypadku wprowadzenia ograniczeń, o których mowa w art. 11 ust. 1, i opracowania planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej;”,
– w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) procedury zmiany sprzedawcy oraz zgłaszania i przyjmowania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego do realizacji umów sprzedaży i umów kompleksowych.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania oraz systemu skraplania gazu ziemnego uwzględnia odpowiednio w instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej, w instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej oraz w instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji skroplonego gazu ziemnego wymagania określone w

opracowanej przez operatora systemu przesyłowego instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej.”,

f) po ust. 5a dodaje się ust. 5aa–5ac w brzmieniu:

„5aa. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, operator systemu magazynowania oraz operator systemu skraplania gazu ziemnego, który jest przyłączony do sieci dystrybucyjnej gazowej, uwzględnia w instrukcji ruchu i eksploatacji wymagania określone w opracowanej przez właściwego operatora sytemu dystrybucyjnego gazowego instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej.

5ab. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego uwzględnia w instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej zasady stosowania profili obciążenia opracowane przez podmiot odpowiedzialny za prognozowanie lub opracowane przez tego operatora, zgodnie z metodą, o której mowa w art. 9cb ust. 1.

5ac. Operator systemu dystrybucyjnego, w przypadku gdy dla danego obszaru dystrybucyjnego nie została przyjęta metoda sporządzania prognoz dotyczących mierzonych rzadziej niż codziennie ilości paliw lub energii odbieranych przez użytkowników sieci, dołącza do instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej zasady opracowania, aktualizacji i udostępniania odbiorcom oraz sprzedawcom ich profili obciążenia.”,

g) po ust. 5b dodaje się ust. 5c i 5d w brzmieniu:

„5c. Instrukcja opracowywana przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego zawiera wyodrębnioną część dotyczącą szczegółowego sposobu funkcjonowania centralnego systemu informacji rynku energii oraz współpracy operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, działającego jako operator informacji rynku energii, z użytkownikami systemu elektroenergetycznego i innymi podmiotami zobowiązanymi lub uprawionymi do korzystania z centralnego systemu informacji rynku energii, w szczególności określającą:

1) szczegółowy sposób:

a) udostępniania informacji rynku energii uprawnionym użytkownikom systemu elektroenergetycznego i innym podmiotom,

b) dostępu do centralnego systemu informacji rynku energii,

c) przekazywania informacji do centralnego systemu informacji rynku energii i ich korygowania oraz sposób postępowania w przypadku niezachowania tego sposobu przekazywania lub korygowania informacji;

2) standardy wymiany informacji centralnego systemu informacji rynku energii i tryb ich aktualizacji;

3) procedury przyłączania systemów informacyjnych użytkowników systemu elektroenergetycznego do centralnego systemu informacji rynku energii;

4) wymagania techniczne, w tym w zakresie oprogramowania, jakie spełniają systemy informacyjne współpracujące z centralnym systemem informacji rynku energii;

5) procedury awaryjne stosowane w przypadku awarii centralnego systemu informacji rynku energii;

6) wzór umowy, o którym mowa w art. 11zg ust. 2.

5d. Operator systemu dystrybucyjnego oraz operator systemu przesyłowego dołącza do instrukcji, jako jej integralną część, istotne postanowienia odpowiednio umowy o świadczenie usług przesyłania albo dystrybucji, której przedmiotem jest umożliwienie sprzedawcom sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej lub świadczenie usługi kompleksowej odbiorcom przyłączonym do sieci tego operatora. Postanowienia te są wiążące dla operatorów przy zawieraniu umów ze sprzedawcami.”,

h) ust. 8–8b otrzymują brzmienie:

„8. Operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania i operator systemu skraplania gazu ziemnego, w terminie 60 dni od dnia ogłoszenia zatwierdzonej instrukcji, o której mowa w ust. 7, przedkładają Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do zatwierdzenia, w drodze decyzji, instrukcję wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia. Operatorzy zamieszczają te dokumenty na swoich stronach internetowych.

8a. Przepisów ust. 8, 8c i 8d nie stosuje się do instrukcji opracowanej przez:

1) przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 9d ust. 7;

2) operatora systemu skraplania gazu ziemnego, który jest operatorem na instalacjach skroplonego gazu ziemnego o łącznej zdolności regazyfikacji lub skraplania nie wyższej niż 150 mln m^3 rocznie, co odpowiada 1 650 GWh rocznie.

8b. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 9d ust. 7, lub operator, o którym mowa w ust. 8a, w terminie 90 dni od dnia ogłoszenia zatwierdzonej instrukcji, o której mowa w ust. 7, zamieszcza na swojej stronie internetowej oraz udostępnia w swojej siedzibie do publicznego wglądu, opracowaną instrukcję wraz z informacją o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia.”,

i) po ust. 8b dodaje się ust. 8c–8e w brzmieniu:

„8c. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, po przeprowadzeniu analizy informacji o zgłoszonych przez użytkowników systemu uwagach oraz sposobie ich uwzględnienia lub w przypadku istotnej zmiany projektu instrukcji lub jej zmian, w uzasadnionym przypadku, może wezwać operatora systemu przesyłowego, operatora systemu dystrybucyjnego, operatora systemu magazynowania lub operatora systemu skraplania gazu ziemnego do powtórzenia możliwości zgłaszania uwag, o której mowa w ust. 2, określając termin udostępnienia projektu instrukcji lub jej zmian.

8d. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w drodze decyzji, zatwierdza instrukcję, jeżeli spełnia ona wymagania określone w ustawie, jest zgodna z przepisami odrębnymi, równoważy interesy użytkowników systemu oraz nie stanowi zagrożenia dla rozwoju konkurencji na rynku energii elektrycznej lub gazu ziemnego.

8e. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wezwać operatora systemu przesyłowego, operatora systemu dystrybucyjnego, operatora systemu magazynowania lub operatora systemu skraplania gazu ziemnego do zmiany stosowanej przez nich instrukcji, jeżeli instrukcja ta nie odpowiada wymaganiom określonym w ust. 8d. W wezwaniu określa się zakres zmian oraz wyznacza się odpowiedni termin na ich wprowadzenie. W przypadku nieprzedłożenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w wyznaczonym terminie zmienionej instrukcji do zatwierdzenia, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może, w drodze decyzji, z urzędu zmienić instrukcję właściwego operatora w określonym w wezwaniu zakresie.”,

j) ust. 9–11 otrzymują brzmienie:

„9. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdzoną instrukcję oraz instrukcję zmienioną w trybie określonym w ust. 8e zdanie trzecie.

10. Operator systemu przesyłowego, operator systemu dystrybucyjnego, operator systemu magazynowania oraz operator systemu skraplania gazu ziemnego zamieszczają na swoich stronach internetowych teksty ujednolicone obowiązujących instrukcji oraz udostępniają je do publicznego wglądu w swoich siedzibach.

11. Operator systemu połączonego jest obowiązany do opracowania instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej oraz instrukcji ruchu i eksploatacji sieci dystrybucyjnej lub instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej, lub instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji skroplonego gazu ziemnego. Przepisy ust. 2–10 stosuje się odpowiednio.”,

k) w ust. 12 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Instrukcja oraz metody, warunki, wymogi i zasady, o których mowa w zdaniu pierwszym, stanowią część umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej lub umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub skraplania gazu ziemnego albo umowy kompleksowej.”;

19) w art. 11:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Odbiorcom, którzy zastosowali się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, przysługuje wynagrodzenie w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, które jest należne za każdą kilowatogodzinę niepobranej energii elektrycznej w danej godzinie, ustalanej na podstawie obowiązującego odbiorcę planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz nie wyższe niż pięciokrotność średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszanej na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b.

3b. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3a, wypłaca:

1) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego – w przypadku odbiorcy przyłączonego do sieci przesyłowej elektroenergetycznej;

2) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci przyłączony jest odbiorca, w imieniu operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego – w przypadku odbiorcy przyłączonego do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, oraz wypłaty wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 3a, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców, oraz mając na względzie pokrycie uzasadnionych kosztów ponoszonych przez odbiorców, którzy dostosowują się do ograniczeń, zachętę dla odbiorców do uczestniczenia w mechanizmach rynkowych oraz średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłaszaną na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b.”,

c) w ust. 6a w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–11 w brzmieniu:

„6) przypadki, w których za wprowadzenie ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej przysługuje odbiorcy wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3a;

7) sposób ustalania danych niezbędnych do określenia wielkości dokonanego przez odbiorcę zmniejszenia zużycia ilości energii elektrycznej wynikającego z wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, za które przysługuje wynagrodzenie;

8) sposób ustalania wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 3a, w przypadkach określonych na podstawie pkt 6;

9) sposób i tryb dokonywania rozliczeń pomiędzy operatorami systemu elektroenergetycznego oraz tymi operatorami i odbiorcami energii elektrycznej z tytułu wypłaty wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 3a;

10) sposób i tryb wymiany informacji oraz zakres i rodzaj przekazywanych danych pomiędzy operatorami systemu elektroenergetycznego oraz tymi operatorami i odbiorcami energii elektrycznej niezbędnych do wypłaty wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 3a;

11) zakres i rodzaj danych, publikowanych przez operatorów systemów elektroenergetycznych, o odbiorcach energii elektrycznej podlegających ograniczeniom lub uwzględnianych w planach wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.”;

20) po rozdziale 2b dodaje się rozdziały 2c i 2d w brzmieniu:

„Rozdział 2c

Zasady funkcjonowania systemu pomiarowego

Art. 11t. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do dnia 31 grudnia 2028 r., zainstaluje liczniki zdalnego odczytu skomunikowane z systemem zdalnego odczytu w punktach poboru energii stanowiących co najmniej 80% łącznej liczby punktów poboru energii u odbiorców końcowych, w tym stanowiących co najmniej 80% łącznej liczby punktów poboru energii u odbiorców końcowych w gospodarstwach domowych, posiadających układ pomiarowo-rozliczeniowy bez przekładników prądowych lub napięciowych, przyłączonych do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, zgodnie z harmonogramem określonym w ust. 2.

2. Instalacja liczników zdalnego odczytu odbędzie się do dnia:

1) 31 grudnia 2023 r. − w punktach poboru energii stanowiących co najmniej 15%,
2) 31 grudnia 2025 r. − w punktach poboru energii stanowiących co najmniej 35%,
3) 31 grudnia 2027 r. − w punktach poboru energii stanowiących co najmniej 65%

– łącznej liczby punktów poboru energii u odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 1.

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego zainstaluje nie później niż do dnia 31 grudnia 2025 r. liczniki zdalnego odczytu na wszystkich stacjach elektroenergetycznych transformujących średnie napięcie na niskie, stanowiących element jego sieci dystrybucyjnej, skomunikowane z systemem zdalnego odczytu.

4. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego pokrywa koszty zakupu licznika zdalnego odczytu, jego zainstalowania i uruchomienia, a także koszty niezbędnej infrastruktury technicznej wymaganej do prawidłowego

funkcjonowania tego licznika u odbiorcy końcowego przyłączonego do sieci tego operatora o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV.

5. Koszty realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 14, stanowią uzasadnione koszty działalności operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, z wyjątkiem kosztów pokrytych przez odbiorcę końcowego, w przypadku, o którym mowa w ust. 6.

6. Odbiorca końcowy przyłączony do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub właściciela urządzeń, instalacji lub sieci, w przypadku gdy użytkownik systemu przyłączony jest do urządzeń, instalacji lub sieci, na których nie wyznaczono operatora systemu elektroenergetycznego, oraz odbiorca końcowy i wytwórca energii elektrycznej należący do spółdzielni energetycznej w rozumieniu art. 2 pkt 33a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii mogą wystąpić z wnioskiem do tego operatora lub właściciela o:

1) zainstalowanie licznika zdalnego odczytu;
2) umożliwienie komunikacji licznika zdalnego odczytu z urządzeniami tego odbiorcy, o ile spełniają one wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11x ust. 4;
3) wyposażenie punktu ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych należącego do odbiorcy końcowego w licznik zdalnego odczytu w instalacji tego odbiorcy.

7. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub właściciel urządzeń, instalacji lub sieci, w przypadku gdy użytkownik systemu przyłączony jest do urządzeń, instalacji lub sieci, na których nie wyznaczono operatora systemu elektroenergetycznego:

1) zainstaluje licznik zdalnego odczytu w terminie 4 miesięcy od dnia wystąpienia o to odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 6;
2) umożliwi komunikację licznika zdalnego odczytu z urządzeniami odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 6, w terminie 2 miesięcy od dnia wystąpienia o to tego odbiorcy, o ile spełniają one wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11x ust. 4;
3) wyposaży punkt ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych należący do

odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 6, w licznik zdalnego odczytu w terminie miesiąca od dnia wystąpienia o to tego odbiorcy.

8. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w danym roku kalendarzowym zainstaluje na wniosek odbiorcy końcowego przyłączonego do sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, liczniki zdalnego odczytu, w nie więcej niż 0,1% punktów poboru energii u odbiorców końcowych, przyłączonych do sieci tego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego. Przepisu nie stosuje się do odbiorcy końcowego i wytwórcy energii elektrycznej należącego do spółdzielni energetycznej w rozumieniu art. 2 pkt 33a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

9. Odbiorca końcowy ponosi koszty zainstalowania i uruchomienia licznika zdalnego odczytu na wniosek, o którym mowa w ust. 6 pkt 1 i 3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego publikuje na swojej stronie internetowej informację o możliwości instalacji licznika zdalnego odczytu zgodnie z ust. 6, i uśredniony łączny koszt instalacji i uruchomienia licznika zdalnego odczytu.

10. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje odbiorcy końcowemu, o którym mowa w ust. 1 lub 6, podczas lub przed instalacją licznika zdalnego odczytu, informacje dotyczące tego licznika, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11x ust. 2, w tym informacje o:

1) funkcjach licznika zdalnego odczytu;
2) przetwarzaniu danych osobowych tego odbiorcy;
3) uśrednionych oraz długoterminowych kosztach i korzyściach związanych z taką instalacją;
4) pokryciu i uwzględnieniu kosztów określonych w ust. 4 oraz w art. 45 ust. 1i w kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1, i ujęciu ich w taryfie ogłaszanej w sposób określony w art. 47 ust. 3.

11. Licznik zdalnego odczytu spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11x ust. 2.

12. Licznik zdalnego odczytu zainstalowany u odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym może być wykorzystany do przedpłatowej formy rozliczeń w ramach umowy kompleksowej. W takim przypadku informacje

niezbędne do dokonywania tych rozliczeń są prowadzone w systemie informacyjnym sprzedawcy, który jest obowiązany przekazywać je do centralnego systemu informacji rynku energii oraz do odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, z uwzględnieniem art. 4k.

13. Zmiana formy rozliczeń na formę przedpłatową, o której mowa w ust. 12, jest bezpłatna.

14. Operatorzy systemów elektroenergetycznych lub właściciele urządzeń, instalacji lub sieci, w przypadku gdy odbiorcom jest dostarczana energia elektryczna z urządzeń, instalacji lub sieci, na których nie wyznaczono operatora systemu elektroenergetycznego, są obowiązani dostosować użytkowane przed dniem 4 lipca 2019 r. systemy zdalnego odczytu oraz liczniki zdalnego odczytu do wymagań określonych w ustawie oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 11x ust. 2, w terminie do dnia 4 lipca 2031 r.

Art. 11u. 1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub właściciel urządzeń, instalacji lub sieci, w przypadku gdy użytkownik systemu przyłączony jest do urządzeń, instalacji lub sieci, na których nie wyznaczono operatora systemu elektroenergetycznego, pozyskuje z licznika zdalnego odczytu:

1) dane pomiarowe dotyczące w szczególności ilości energii elektrycznej i jej jakości oraz wartości mocy i przekazuje je w postaci elektronicznej do centralnego systemu informacji rynku energii;
2) informacje o innych zdarzeniach rejestrowanych przez ten licznik.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego jest uprawniony do wysyłania polecenia do licznika zdalnego odczytu na obszarze swojego działania. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego wysyła polecenia do licznika zdalnego odczytu na żądanie przekazane za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii przez:

1) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w przypadku:
   a) wprowadzenia ograniczeń, o których mowa w art. 11 ust. 7 lub art. 11c ust. 2 pkt 2,
   b) o którym mowa w art. 11d ust. 1,

c) zawarcia umowy, w szczególności umowy o świadczenie usług systemowych

– w zakresie poleceń wpływających na wielkość wprowadzanej lub pobieranej energii elektrycznej;

2) sprzedawcę energii elektrycznej − w zakresie i na zasadach określonych w umowie zawartej z tym sprzedawcą lub w instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 5c;

3) odbiorcę końcowego − na zasadach określonych w umowie zawartej z tym odbiorcą lub w instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 5c;

4) podmiot upoważniony przez odbiorcę końcowego − w zakresie określonym w upoważnieniu lub w instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 5c.

Art. 11w. W przypadku:

1) braku możliwości pozyskania rzeczywistych danych pomiarowych z licznika konwencjonalnego lub z licznika zdalnego odczytu – wyznacza się zastępcze dane pomiarowe;

2) gdy dane pomiarowe pozyskane z licznika konwencjonalnego lub z licznika zdalnego odczytu są błędne – wyznacza się skorygowane dane pomiarowe.

Art. 11x. 1. System pomiarowy działa w sposób niezawodny, zapewniając użytkownikom systemu elektroenergetycznego prawidłowe rozliczenie za energię elektryczną oraz świadczone usługi, jak również pozyskiwanie, przetwarzanie i udostępnianie danych pomiarowych i innych informacji z zachowaniem zasad bezpieczeństwa tych danych i informacji, w szczególności ich poufności.

2. Minister właściwy do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania funkcjonalne, jakie spełnia system pomiarowy;

2) wymagania w zakresie bezpieczeństwa systemu pomiarowego, w tym ochrony tego systemu przed nieuprawnioną ingerencją w ten system oraz nieuprawnionym dostępem do informacji rynku energii;

3) wymagania, jakie spełniają:

a) układy pomiarowo-rozliczeniowe w zakresie energii elektrycznej w zależności od miejsca ich instalacji oraz ich przeznaczenia innego niż określone w pkt 9,

b) dane pomiarowe oraz inne informacje rejestrowane przez licznik zdalnego odczytu,

c) polecenia odbierane przez licznik zdalnego odczytu, a także warunki ich przesyłania,

d) dane pomiarowe oraz polecenia wysyłane przez licznik zdalnego odczytu do urządzeń w gospodarstwie domowym, a także warunki ich przesyłania;

4) standardy komunikacji pomiędzy licznikiem zdalnego odczytu a systemem zdalnego odczytu;

5) sposób funkcjonowania liczników zdalnego odczytu w trybie przedpłatowym oraz sposób dokonywania rozliczeń w tym trybie;

6) sposób wyznaczania zastępczych danych pomiarowych oraz skorygowanych danych pomiarowych;

7) sposób wyznaczania wskaźników skuteczności i niezawodności komunikacji w systemie pomiarowym;

8) szczegółowy zakres danych pomiarowych i innych informacji pozyskiwanych z licznika zdalnego odczytu;

9) wymagania, jakie spełnia licznik zdalnego odczytu, aby umożliwić skomunikowanie z urządzeniami odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym;

10) informacje przekazywane odbiorcy końcowemu, o którym mowa w art. 11t ust. 1 lub 6, o liczniku zdalnego odczytu oraz o przetwarzaniu jego danych osobowych.

3. Minister właściwy do spraw energii, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, bierze pod uwagę:

1) zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania systemu pomiarowego;

2) niezawodność komunikacji pomiędzy licznikiem zdalnego odczytu a systemem zdalnego odczytu oraz centralnym systemem informacji rynku energii;

3) zapewnienie należytej obsługi procesów rynku energii;

4) zapewnienie równoprawnego traktowania użytkowników systemu pomiarowego;

5) stan rozwoju technologii informacyjnych;

6) rozwiązania stosowane na rynku energii elektrycznej, w tym zasady rozliczeń na tym rynku;

7) warunki świadczenia usług przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej, prowadzenie ruchu sieciowego, eksploatację sieci oraz korzystanie z systemu elektroenergetycznego i połączeń międzysystemowych;
8) zapewnienie wymaganego poziomu poufności danych pomiarowych i informacji rynku energii;
9) wymagania dotyczące danych osobowych.

4. Minister właściwy do spraw energii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie spełniają:

1) standardy komunikacji pomiędzy licznikiem zdalnego odczytu a urządzeniami odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, w tym wymagania w zakresie ochrony tej komunikacji przed nieuprawnioną ingerencją oraz nieuprawnionym dostępem,
2) urządzenia w gospodarstwie domowym na potrzeby komunikacji z licznikiem zdalnego odczytu

– uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu pomiarowego, niezawodnej komunikacji pomiędzy licznikiem zdalnego odczytu a urządzeniami odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, zakres informacji niezbędnych użytkownikowi systemu w gospodarstwie domowym w celu efektywnego zarządzania zużyciem energii elektrycznej, interoperacyjność systemu pomiarowego, równoprawne traktowanie użytkowników systemu pomiarowego, stan rozwoju technologii informacyjnych, efektywność kosztową dostępnych technologii oraz poufność danych i informacji w systemie pomiarowym.

Rozdział 2d

Zasady funkcjonowania centralnego systemu informacji rynku energii

Art. 11y. 1. Operator informacji rynku energii, stosując obiektywne i przejrzyste zasady zapewniające równoprawne traktowanie użytkowników systemu:

1) zarządza i administruje centralnym systemem informacji rynku energii;
2) pozyskuje informacje rynku energii oraz inne informacje od użytkowników systemu na potrzeby realizacji procesów rynku energii;

3) przetwarza zgromadzone w centralnym systemie informacji rynku energii informacje rynku energii oraz inne informacje, do których jest uprawniony na potrzeby realizacji procesów rynku energii;
4) wspiera realizację procesów rynku energii;
5) opracowuje standardy wymiany informacji centralnego systemu informacji rynku energii;
6) udostępnia uprawnionym użytkownikom systemu informacje rynku energii w zakresie przewidzianym w ustawie i w przepisach wydanych na podstawie art. 11zh i w sposób określony w instrukcji opracowanej na podstawie art. 9g ust. 5c.

2. Operator informacji rynku energii zamieszcza na swojej stronie internetowej:

1) standardy wymiany informacji centralnego systemu informacji rynku energii;
2) wykaz sprzedawców energii elektrycznej działających na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, którzy umożliwiają zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej;
3) wykaz sprzedawców energii elektrycznej działających na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, którzy umożliwiają zawarcie umowy kompleksowej;
4) wykaz sprzedawców z urzędu działających na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;
5) informację o sprzedawcy zobowiązanym w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii wyznaczonym na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;
6) wykaz sprzedawców rezerwowych, którzy na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oferują sprzedaż rezerwową;
7) wykaz sprzedawców rezerwowych, którzy na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oferują rezerwową usługę kompleksową;
8) wykaz podmiotów odpowiedzialnych za bilansowanie handlowe.

3. Zadania operatora informacji rynku energii wykonuje operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego.

Art. 11z. 1. Użytkownik systemu elektroenergetycznego, w szczególności sprzedawca energii elektrycznej, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operator ogólnodostępnej stacji ładowania realizuje proces wymiany informacji rynku energii dotyczący umowy sprzedaży, umowy kompleksowej, umowy o świadczeniu usług dystrybucji oraz dotyczący informacji o punkcie pomiarowym i o podmiocie odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe, a także inne procesy rynku energii, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 11zh, za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii.

2. Centralny system informacji rynku energii umożliwia wymianę informacji rynku energii pomiędzy użytkownikami systemu elektroenergetycznego w celu realizacji procesów rynku energii, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 11zh.

3. Centralny system informacji rynku energii może umożliwiać wymianę informacji rynku energii pomiędzy użytkownikami systemu elektroenergetycznego w celu realizacji procesów rynku energii innych niż wymienione w przepisach wydanych na podstawie art. 11zh.

4. Standardy wymiany informacji centralnego systemu informacji rynku energii określają w szczególności:

1) sposób realizacji procesów rynku energii, z uwzględnieniem zależności między tymi procesami;
2) komunikaty dotyczące procesów rynku energii wysyłane i odbierane przez centralny system informacji rynku energii.

5. Procesy rynku energii nie dotyczą działań realizowanych w ramach centralnego mechanizmu bilansowania handlowego ani działań realizowanych na giełdach towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany lub na zorganizowanej platformie obrotu prowadzonej przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub w ramach jednolitego łączenia rynków dnia następnego i dnia bieżącego prowadzonych przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej.

Art. 11za. Sprzedawca energii elektrycznej, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, operator ogólnodostępnej stacji ładowania oraz inne podmioty w celu realizacji procesów rynku energii i wymiany informacji rynku energii za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii w zakresie realizacji tych procesów wykorzystują systemy informacyjne współpracujące z centralnym systemem informacji rynku energii w sposób określony w instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 5c.

Art. 11zb. 1. Operator systemu elektroenergetycznego lub właściciel urządzeń, instalacji lub sieci, w przypadku gdy odbiorcom jest dostarczana energia elektryczna z urządzeń, instalacji lub sieci, na których nie wyznaczono operatora systemu elektroenergetycznego, przekazuje w postaci elektronicznej informacje rynku energii do centralnego systemu informacji rynku energii, w szczególności:

1) informacje o:
   a) punkcie poboru energii lub punkcie pomiarowym, po każdej zmianie informacji ich dotyczących,
   b) sprzedawcy energii elektrycznej, który posiada zawartą umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej:
      – umożliwiającą zawieranie umów kompleksowych,
      – umożliwiającą zawieranie umów sprzedaży,
   c) sprzedawcy z urzędu działającym na jego obszarze działania,
   d) sprzedawcy zobowiązanym wyznaczonym na jego obszarze działania,
   e) sprzedawcy rezerwowym, oferującym na jego obszarze działania:
      – sprzedaż rezerwową,
      – rezerwową usługę kompleksową;
2) dane pomiarowe w celu realizacji procesów rynku energii lub na potrzeby realizacji obowiązków operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego określonych w przepisach prawa;
3) inne informacje w celu realizacji procesów rynku energii.

2. Sprzedawca energii elektrycznej przekazuje w postaci elektronicznej do centralnego systemu informacji rynku energii informacje o odbiorcach, z którymi zawarł umowy sprzedaży energii elektrycznej lub umowy kompleksowe, oraz inne informacje w celu realizacji procesów rynku energii.

3. Podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe przekazuje w postaci elektronicznej do centralnego systemu informacji rynku energii:

1) informacje o sprzedawcach energii elektrycznej oraz punktach poboru energii jednostek wytwórczych, dla których podmiot pełni funkcję podmiotu odpowiedzialnego za bilansowanie handlowe;
2) inne informacje w celu realizacji procesów rynku energii.

4. Sprzedawca energii elektrycznej, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub właściciel urządzeń, instalacji lub sieci w przypadku gdy użytkownik systemu przyłączony jest do urządzeń, instalacji lub sieci, na których nie wyznaczono operatora systemu elektroenergetycznego, podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe, operator ogólnodostępnej stacji ładowania oraz inne podmioty, realizujące procesy rynku energii lub wymieniające informacje za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii, zapewniają poprawność i kompletność informacji przekazywanych przez nich do centralnego systemu informacji rynku energii.

5. Sprzedawca energii elektrycznej, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub właściciel urządzeń, instalacji lub sieci w przypadku gdy użytkownik systemu przyłączony jest do urządzeń, instalacji lub sieci, na których nie wyznaczono operatora systemu elektroenergetycznego, oraz operator ogólnodostępnej stacji ładowania mogą prowadzić własny rejestr odbiorców lub punktów pomiarowych, przechowywać informacje rynku energii i przetwarzać je w celu wykonywania obowiązków ustawowych, z wyłączeniem prowadzenia rozliczeń zgodnie z art. 4k.

Art. 11zc. 1. Operator informacji rynku energii udostępnia informacje rynku energii w postaci elektronicznej za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii:

1) użytkownikowi systemu elektroenergetycznego, w tym odbiorcy końcowemu, wytwórcy, posiadaczowi magazynu energii elektrycznej, którego dane te dotyczą,
2) podmiotowi upoważnionemu przez użytkownika systemu elektroenergetycznego, którego dane te dotyczą – w zakresie wskazanym w tym upoważnieniu,

3) operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub właścicielowi sieci, instalacji lub urządzeń, w przypadku gdy użytkownik systemu przyłączony jest do sieci, instalacji lub urządzeń, na których nie wyznaczono operatora systemu elektroenergetycznego, który dane te przekazał – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w przepisach prawa,
4) sprzedawcy energii elektrycznej – w zakresie niezbędnym do dokonywania rozliczeń z użytkownikiem systemu elektroenergetycznego za energię elektryczną,
5) Zarządcy Rozliczeń S.A. – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1874) oraz w zakresie zadań operatora rozliczeń energii odnawialnej wynikających z ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii,
6) operatorowi ogólnodostępnej stacji ładowania, dostawcy usług ładowania, operatorowi systemu dystrybucyjnego i sprzedawcy – w zakresie niezbędnym do dokonywania rozliczeń z dostawcą usług ładowania oraz ze sprzedawcą energii elektrycznej za pobraną energię elektryczną w ogólnodostępnej stacji ładowania,
7) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki – w zakresie niezbędnym do rozstrzygania indywidualnych spraw,
8) Prezesowi Głównego Urzędu Miar – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w przepisach prawa,
9) innym podmiotom uprawnionym na podstawie przepisów odrębnych przyznających im dostęp do informacji rynku energii z tego systemu

– bez możliwości dalszego ich udostępniania innym podmiotom przez podmioty wskazane w pkt 2–9.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3–6, mogą zlecać przetwarzanie danych pomiarowych w ich imieniu osobom trzecim wyłącznie w związku z realizacją przez nie celów przypisanych im w ust. 3.

3. Informacje rynku energii, o których mowa w ust. 1, mogą być przetwarzane przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3–9, wyłącznie w celu:

1) zawarcia, wykonywania, zmiany lub ustalenia treści umowy z użytkownikiem systemu elektroenergetycznego w zakresie dostarczania energii elektrycznej;
2) wykonywania obowiązków wynikających z udziału w rynku mocy;
3) dokonywania rozliczeń za sprzedaż energii elektrycznej lub usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
4) realizacji i rozliczeń umów dotyczących świadczenia usług systemowych;
5) zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej;
6) wykrywania nieprawidłowości w poborze energii elektrycznej;
7) dokonywania rozliczeń za energię elektryczną w punkcie ładowania ogólnodostępnej stacji ładowania;
8) analiz statystycznych;
9) ustalenia istnienia roszczeń, dochodzenia roszczeń lub obrony przed roszczeniami;
10) rozliczeń podmiotów odpowiedzialnych za bilansowanie handlowe;
11) realizacji innych obowiązków wynikających z przepisów odrębnych.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest udzielane w postaci elektronicznej.

5. Operator informacji rynku energii udostępnia zagregowane dane pomiarowe w postaci elektronicznej za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii na potrzeby wynikające z obowiązków ustawowych:

1) podmiotom odpowiedzialnym za bilansowanie handlowe;
2) operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego;
3) operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
4) sprzedawcy energii elektrycznej;
5) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki;
6) Prezesowi Głównego Urzędu Miar;
7) ministrowi właściwemu do spraw energii;
8) Głównemu Urzędowi Statystycznemu;
9) innym podmiotom na podstawie odrębnych przepisów lub podmiotom które wykazały interes prawny.

6. Dostęp uprawnionych użytkowników systemu do informacji zgromadzonych w centralnym systemie informacji rynku energii, przekazywanie do niego lub odbieranie z niego informacji oraz korzystanie z tego systemu w celu realizacji przez tych użytkowników systemu procesów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 11zh, odbywają się w postaci elektronicznej i są nieodpłatne.

Art. 11zd. 1. Podmioty wskazane w art. 11zc ust. 1 pkt 3–9 oraz operator informacji rynku energii, w zakresie, w jakim przetwarzają informacje rynku energii, zapewniają ochronę przed działaniami zagrażającymi poufności, integralności, dostępności i autentyczności przetwarzanych danych.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, odpowiednio do wykonywanych zadań:

1) ustalają szczegółowe wymagania w zakresie przydzielania uprawnień do dostępu do informacji rynku energii oraz sposób przydzielania tych uprawnień;
2) zapewniają właściwą ochronę informacji rynku energii;
3) stosują szablon oceny skutków w zakresie ochrony danych pomiarowych, którego wzór określają przepisy wydane na podstawie art. 11zh.

Art. 11ze. 1. Operator informacji rynku energii wypełnia w stosunku do osób fizycznych, których dane osobowe będą przetwarzane w celach związanych z budową i funkcjonowaniem centralnego systemu informacji rynku energii, obowiązki informacyjne określone w art. 13 i art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.[5)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, przez zamieszczenie stosownych informacji na swoich stronach internetowych, a także na stronie Biuletynu Informacji Publicznej.

2. Podmioty obowiązane inne niż operator informacji rynku energii wypełniają w stosunku do osób fizycznych, których dane osobowe będą przetwarzane w centralnym systemie informacji rynku energii obowiązki informacyjne określone w art. 13 i art. 14 rozporządzenia 2016/679, przez

---

5) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

zamieszczenie stosownych informacji na swoich stronach internetowych, w Biuletynie Informacji Publicznej, o ile są obowiązane do jego prowadzenia, oraz w swoich siedzibach w widocznym miejscu.

3. Realizacja żądań, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 2016/679, następuje przez złożenie wniosku przez osobę fizyczną, której dane osobowe są przetwarzane w centralnym systemie informacji rynku energii do właściwego podmiotu, o którym mowa w art. 11zb, i przekazanie przez ten podmiot sprostowanych lub uzupełnionych informacji do centralnego systemu informacji rynku energii. Do operatora informacji rynku energii nie stosuje się art. 16 rozporządzenia 2016/679 w zakresie dotyczącym danych osobowych przekazanych do centralnego systemu informacji rynku energii przez podmioty, o których mowa w art. 11zb.

4. W przypadku realizacji żądań, o których mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/679, w zakresie dostarczenia kopii danych osobowych w formie papierowej przez operatora informacji rynku energii, zakres danych osobowych obejmuje dane pomiarowe zsumowane do okresów nie krótszych niż dobowe.

5. Do przetwarzania przez operatora informacji rynku energii danych osobowych w centralnym systemie informacji rynku energii nie stosuje się art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

6. Operator informacji rynku energii zamieszcza informacje o sposobie realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, ust. 3 zdaniu drugim, ust. 4 i 5, na swoich stronach internetowych, a także na stronie Biuletynu Informacji Publicznej.

7. Podmioty obowiązane inne niż operator informacji rynku energii zamieszczają informacje o sposobie realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 2, na swoich stronach internetowych, w Biuletynie Informacji Publicznej, o ile są obowiązane do jego prowadzenia, oraz w swoich siedzibach w widocznym miejscu.

8. Operator informacji rynku energii zabezpiecza dane osobowe przetwarzane wraz z informacjami rynku energii w sposób zapobiegający nadużyciom i niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, polegający w szczególności na:

1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych osób posiadających pisemnie lub elektronicznie nadane upoważnienie do ich przetwarzania;
2) obowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

9. Przy przetwarzaniu danych osobowych w centralnym systemie informacji rynku energii operator informacji rynku energii wdraża odpowiednie zabezpieczenia techniczne i organizacyjne praw i wolności osób fizycznych, których dane osobowe są przetwarzane, zgodnie z rozporządzeniem 2016/679, w szczególności przez nadawanie uprawnień do przetwarzania minimalnej liczbie osób uprawnionych do dostępu do centralnego systemu informacji rynku energii oraz opracowanie procedury określającej sposób zabezpieczenia danych.

Art. 11zf. 1. Jednostkowe dane pomiarowe w centralnym systemie informacji rynku energii są przechowywane przez okres 7 lat od dnia, w którym dane te zostały przekazane do centralnego systemu informacji rynku energii.

2. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, operator informacji rynku energii anonimizuje jednostkowe dane pomiarowe.

Art. 11zg. 1. W celu realizacji procesów rynku energii oraz wymiany informacji rynku energii za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii:

1) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego,
2) w przypadku gdy odbiorcom jest dostarczana energia elektryczna z sieci, instalacji lub urządzeń, na których nie wyznaczono operatora systemu elektroenergetycznego – właściciel sieci, instalacji lub urządzeń,
3) sprzedawca energii elektrycznej,
4) podmiot odpowiedzialny za bilansowanie handlowe,
5) operator ogólnodostępnej stacji ładowania,
6) inny podmiot realizujący procesy rynku energii lub wymieniający informacje rynku energii za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii

– zawiera z operatorem informacji rynku energii umowę.

2. Umowę, o której mowa w ust. 1, zawiera się w formie elektronicznej przy użyciu wzorca umowy określonego w instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 5c.

Art. 11zh. 1. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz procesów rynku energii realizowanych za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii;
2) sposób realizacji procesów, o których mowa w pkt 1;
3) zakres poleceń wysyłanych do licznika zdalnego odczytu za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii oraz warunki ich wysyłania;
4) wymagania dotyczące zapewnienia poprawności i kompletności informacji rynku energii oraz ich weryfikacji;
5) wskaźniki jakości informacji rynku energii przekazywanych przez poszczególnych użytkowników systemu i sposób ich publikacji;
6) wzór szablonu oceny skutków w zakresie ochrony danych pomiarowych.

2. Minister właściwy do spraw energii, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

1) zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonowania centralnego systemu informacji rynku energii oraz systemów pomiarowych z nim powiązanych;
2) zapewnienie niezawodnej komunikacji pomiędzy systemami informacyjnymi uczestników rynku;
3) zapewnienie równoprawnego traktowania użytkowników systemu elektroenergetycznego;
4) bezpieczeństwo obrotu gospodarczego;
5) stan rozwoju technologii informacyjnych;
6) rozwiązania stosowane na rynku energii elektrycznej, w tym zasady rozliczeń na tym rynku;
7) zapewnienie sprawnej realizacji procesów rynku energii;
8) warunki świadczenia usług przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej, prowadzenie ruchu sieciowego, eksploatację sieci oraz korzystanie z systemu elektroenergetycznego i połączeń międzysystemowych;
9) regulacje wynikające z członkostwa Rzeczypospolitej Polski w Unii Europejskiej, w tym metody, warunki, wymogi i zasady stosowane na wspólnym rynku energii elektrycznej;

10) zapewnienie wymaganego poziomu poufności danych pomiarowych i innych informacji;

11) wymagania dotyczące danych osobowych.”;

21) uchyla się art. 14;

22) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Polityka energetyczna państwa jest opracowywana zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju kraju i zawiera w szczególności:

1) diagnozę sytuacji w sektorze energii;

2) priorytetowe kierunki działań państwa w sektorze energii;

3) część prognostyczną obejmującą okres nie krótszy niż 10 lat, w tym prognozy zmian bilansu paliwowo-energetycznego.”;

23) w art. 15a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, przyjmuje politykę energetyczną państwa co 5 lat.”;

24) w art. 15b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw energii opracowuje co roku sprawozdanie z wyników monitorowania bezpieczeństwa dostaw paliw gazowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw energii opracowuje co dwa lata sprawozdanie z wyników monitorowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej.”;

25) po art. 15b dodaje się art. 15ba w brzmieniu:

„Art. 15ba. Minister właściwy do spraw energii lub Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może wystąpić do centrum naukowo-przemysłowego utworzonego zgodnie z art. 9ca ust. 2 o opracowanie koncepcji, metodyk, analiz, prognoz, raportów lub narzędzi, a także realizację projektów badawczych, dotyczących społeczno-ekonomicznych aspektów transformacji energetycznej lub zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju.”;

26) w art. 16:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Plan rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe, o którym mowa w ust. 1, dla systemu

przesyłowego, którego dotyczy powierzenie obowiązków operatora systemu przesyłowego gazowego, sporządza i corocznie aktualizuje wyłącznie operator tego systemu.”,

b) w ust. 7 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) przedsięwzięcia w zakresie wykorzystywania magazynów energii elektrycznej, o ile operator systemu dystrybucyjnego, przesyłowego lub połączonego elektroenergetycznego uzna, że jest to uzasadnione technicznie dla zapewnienia dostaw energii elektrycznej, oraz wykaże, w analizie kosztów i korzyści, że wykorzystanie magazynu energii elektrycznej przyniesie korzyści i nie będzie się wiązało z niewspółmiernie wysokimi kosztami – w przypadku planów sporządzanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Analiza, o której mowa w ust. 7 pkt 8, obejmuje w szczególności porównanie kosztów pokrycia zapotrzebowania na energię elektryczną w krajowym systemie elektroenergetycznym oraz wykorzystywania magazynu energii elektrycznej w celu zapewnienia dostaw energii elektrycznej.”,

d) po ust. 14 dodaje się ust. 14a w brzmieniu:

„14a. Projekt aktualizacji planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe, o którym mowa w ust. 2, 4 i 14, przedkłada się do uzgodnienia z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 31 marca w roku, który jest drugim rokiem obowiązywania uzgodnionego planu rozwoju, niezależnie od daty jego uzgodnienia.”,

e) po ust. 15 dodaje się ust. 15a w brzmieniu:

„15a. Operator systemu przesyłowego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych są obowiązani do zamieszczania uzgodnionego z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki planu rozwoju, o którym mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji, o których mowa w ust. 7 pkt 5 i 6, oraz z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych, na swoich stronach internetowych.”;

27) w art. 23:

a) w ust. 2:

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) zatwierdzanie instrukcji ruchu i eksploatacji sieci oraz instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji, o których mowa w art. 9g, oraz ich zmiany;”,

– po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) podejmowanie działań w celu kształtowania, ochrony i rozwoju konkurencji na rynku energii elektrycznej i paliw gazowych, w tym:

a) usuwanie istniejących barier rynkowych w zakresie możliwości korzystania przez odbiorców końcowych z prawa do zmiany sprzedawcy,

b) zapewnienie równoprawnego traktowania użytkowników systemu przez operatorów systemów dystrybucyjnych i przesyłowych;”,

– uchyla się pkt 21a,

– po pkt 21d dodaje się pkt 21e w brzmieniu:

„21e) wydawanie decyzji w sprawie uznania systemu dystrybucyjnego za zamknięty oraz kontrolowanie cen i stawek opłat stosowanych w tym systemie;”,

b) ust. 2d otrzymuje brzmienie:

„2d. Raport, o którym mowa w ust. 2a, Prezes URE udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu.”;

28) po art. 24 dodaje się art. 24a i art. 24b w brzmieniu:

„Art. 24a. W celu dokonania oceny spełniania przez wyznaczonego operatora rynku energii elektrycznej kryteriów określonych w art. 6 rozporządzenia 2015/1222 oraz przestrzegania przez tego operatora przepisów tego rozporządzenia oraz przepisów dotyczących obrotu energią obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes URE może żądać od wyznaczonego operatora rynku energii elektrycznej przedstawienia informacji lub dokumentów dotyczących wykonywanej działalności wyznaczonego operatora rynku energii elektrycznej.

Art. 24b. W sprawach, o których mowa w art. 9 ust. 6 rozporządzenia 2015/1222, wyznaczonemu operatorowi rynku energii elektrycznej przysługuje

liczba głosów równa ułamkowi wyrażającemu udział obrotu energią elektryczną dokonanego przez tego operatora na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ogólnej wielkości obrotu energią elektryczną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej w poprzednim roku budżetowym.”;

29) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes URE ma prawo wglądu do ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa energetycznego i podmiotu przywożącego oraz może żądać przedstawienia informacji dotyczących wykonywanej przez to przedsiębiorstwo działalności gospodarczej, w tym informacji o jego projektach inwestycyjnych, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla:

1) oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 4, art. 8 ust. 1 i 5 oraz art. 9 ust. 1, 4 i 5 rozporządzenia 1227/2011, a także przestrzegania zakazów, o których mowa w art. 3 i art. 5 tego rozporządzenia,

2) prowadzenia monitorowania działalności handlowej, o której mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia 1227/2011,

3) realizacji obowiązków Prezesa URE wynikających z art. 16 ust. 4 lit. a rozporządzenia 1227/2011

– z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.”;

30) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Od decyzji Prezesa URE służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.”;

31) w art. 31 w ust. 3:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) decyzjach w sprawach taryf wraz z uzasadnieniem;”;

32) po art. 31d dodaje się art. 31da w brzmieniu:

„Art. 31da. 1. Koordynator wykonuje swoje zadania przy pomocy zespołu.

2. Koordynator może upoważnić, na czas określony nie dłuższy niż 4 lata, na piśmie, członka zespołu do prowadzenia postępowań w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów między odbiorcami paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym a przedsiębiorstwami energetycznymi oraz między prosumentami energii odnawialnej będącymi konsumentami a przedsiębiorstwami energetycznymi wynikłych z umów, o których mowa w art. 31a ust. 1.

3. Członkiem zespołu może być wyłącznie osoba spełniająca warunki, o których mowa w art. 31c ust. 2 pkt 1, 2 i 6, oraz która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

4. Upoważniony członek zespołu jest osobą prowadzącą postępowanie w rozumieniu ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich.

5. Koordynator odwołuje upoważnienie członkowi zespołu przed upływem okresu, na jaki zostało udzielone, w przypadku:

1) rażącego naruszenia prawa przy prowadzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 2;
2) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
3) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;
4) złożenia rezygnacji.”;

33) w art. 32 w ust. 1:

a) w pkt 1 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) energii elektrycznej wprowadzonej do sieci trakcyjnej przyłączonej do sieci dystrybucyjnej operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo sieci dystrybucyjnej operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w następstwie hamowania pojazdów, o których mowa w art. 5h ust. 1;”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) magazynowania:

a) energii elektrycznej w magazynach energii elektrycznej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 10 MW,

b) paliw gazowych w instalacjach magazynowych jak również magazynowania lub przeładunku paliw ciekłych w instalacjach magazynowania paliw ciekłych lub instalacjach przeładunku paliw ciekłych, z wyłączeniem lokalnego magazynowania gazu płynnego w instalacjach o przepustowości poniżej 1 MJ/s;”,

c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) skraplania gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego o przepustowości wynoszącej co najmniej 200 m^3/h;”,

d) w pkt 4:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) obrotu paliwami stałymi, obrotu skroplonym gazem ziemnym dostarczonym z zagranicy dokonanego w punkcie dostawy do terminalu w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1866 oraz z 2021 r. poz. 234), obrotu paliwami gazowymi, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 100 000 euro lub jeżeli sprzedaż ma na celu likwidację zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych zgodnie z art. 25 ust. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 10 000 euro oraz obrotu ciepłem, jeżeli moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW,”,

– w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d i e w brzmieniu:

„d) obrotu energią elektryczną dokonywanego w ramach działalności wyznaczonych operatorów rynku energii elektrycznej w zakresie uregulowanym rozporządzeniem 2015/1222,

e) obrotu paliwami gazowymi oraz energią elektryczną przez spółdzielnię energetyczną w rozumieniu art. 2 pkt 33a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, dokonywanego w ramach działalności prowadzonej na rzecz wszystkich odbiorców należących do tej spółdzielni;”;

34) art. 32b otrzymuje brzmienie:

„Art. 32b. 1. Do rejestru podmiotów przywożących nie może zostać wpisany podmiot, który:

1) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą;

2) zalega w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego.

2. W przypadku wnioskodawcy będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo przedsiębiorcą zagranicznym lub przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1252 i 2255), warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczy również osób uprawnionych do reprezentowania tego wnioskodawcy, a także członków rady nadzorczej tego wnioskodawcy.”;

35) w art. 32c:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes URE dokonuje wpisu do rejestru podmiotów przywożących w drodze decyzji.”,

b) uchyla się ust. 6;

36) w art. 32d:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URE, w drodze decyzji, wykreśla z rejestru podmiot przywożący, który w okresie kolejnych 6 miesięcy nie dokonał przywozu paliw ciekłych lub zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 32b ust. 1, lub w przypadku naruszenia przez podmiot przywożący obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 43d ust. 1, przez 6 kolejnych następujących po sobie okresów sprawozdawczych.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wpis, wykreślenie i zmiana wpisu do rejestru podmiotów przywożących są zwolnione z opłaty skarbowej w rozumieniu ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1546, 1565, 2023 i 2369 oraz z 2021 r. poz. 72).”;

37) w art. 33:

a) w ust. 1b w pkt 4 oraz w ust. 1c w pkt 2 wyrazy „wymienionej w ust. 1a pkt 2” zastępuje się wyrazami „o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym”,

b) w ust. 3:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) jeżeli inny podmiot posiadający wobec niego znaczący wpływ lub sprawujący nad nim kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34, 35 i pkt 36 lit. a, b, e i f ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości został w ciągu ostatnich 3 lat prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą określoną ustawą, z wyjątkiem pkt 7;”,

– dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) w przypadku koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie paliw ciekłych, jeżeli inny podmiot posiadający wobec niego znaczący wpływ lub sprawujący nad nim kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34, 35 i pkt 36 lit. a, b, e i f ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości został w ciągu ostatnich 3 lat prawomocnie skazany za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą.”;

38) w art. 34 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Prezes URE może żądać od przedsiębiorstwa energetycznego, któremu została udzielona koncesja, informacji w sprawie opłaty koncesyjnej w zakresie dotyczącym podstaw oraz prawidłowości jej obliczenia, w tym w szczególności informacji o operacjach gospodarczych potwierdzających wysokość osiągniętego przychodu oraz o wysokości przychodu z działalności koncesjonowanej.”;

39) w art. 35:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wniosek o udzielenie koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą ponadto określa wielkość średniodobowego planowanego przez podmiot przywozu w okresie od dnia jego rozpoczęcia do dnia 31 marca roku następującego po rozpoczęciu przywozu, zgodnie z ustawą o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.”,

b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Wniosek o udzielenie koncesji na magazynowanie energii elektrycznej ponadto zawiera dane określone w art. 43g ust. 6 pkt 2.”,

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku gdy wniosek o udzielenie koncesji lub jej zmianę nie zawiera wszystkich wymaganych ustawą informacji lub dokumentów, poświadczających, że wnioskodawca spełnia warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania określonej działalności gospodarczej, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 21 dni od dnia doręczenia wezwania.”,

d) w ust. 2b po wyrazach „o udzielenie” dodaje się wyrazy „lub zmianę”;

40) w art. 37 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) szczegółowe zasady odnawiania zabezpieczenia majątkowego, o których mowa w art. 38 ust. 5;”;

41) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Zmiana w strukturze kapitału zakładowego spółek prowadzących działalność w zakresie wytwarzania paliw ciekłych, obrotu paliwami ciekłymi oraz obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą, która powoduje przekroczenie odpowiednio 20%, 30%, 40%, 50%, 60%, 70%, 80% i 90% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym, wymaga zawiadomienia Prezesa URE w terminie 7 dni od dnia zarejestrowania tych zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) imienne oznaczenie akcjonariuszy (wspólników), z określeniem wartości ich akcji (udziałów);
2) wskazanie nabywcy (zastawnika) w razie nabycia (zastawu) akcji lub udziałów:
   a) w przypadku spółek handlowych – przez podanie pełnej nazwy i adresu siedziby spółki,
   b) w przypadku osoby fizycznej – przez podanie danych osobowych tej osoby (imiona, nazwisko, obywatelstwo, miejsce zamieszkania, rodzaj oraz seria i numer dokumentu tożsamości oraz informacje dotyczące posiadanego wykształcenia);
3) wskazanie źródeł pochodzenia środków na nabycie lub objęcie akcji (udziałów);
4) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym podmiotu występującego z wnioskiem, oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, w przypadku spółki handlowej, o której mowa w pkt 2 lit. a.

3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) odpis aktu notarialnego statutu lub umowy spółki;
2) aktualny odpis umowy lub statutu spółki handlowej, w przypadku spółki, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a;
3) aktualne zaświadczenie, że osoba fizyczna, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b, nie była skazana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo

skarbowe na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, oraz oświadczenie tej osoby, że nie toczy się przeciwko niej postępowanie przed organami wymiaru sprawiedliwości państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji w sprawach o przestępstwa związane z praniem pieniędzy oraz finansowaniem terroryzmu;

4) dokumenty potwierdzające stan finansowy spółki, której akcje (udziały) są zbywane, oraz dokumenty potwierdzające sytuację finansową nabywcy;

5) dokumenty potwierdzające legalność środków na nabycie akcji (udziałów), w szczególności:

a) w przypadku spółki handlowej, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a – sprawozdanie finansowe, o którym mowa w art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,

b) w przypadku osoby fizycznej, o której mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b – zaświadczenie właściwego naczelnika urzędu skarbowego o pokryciu środków z ujawnionych źródeł przychodów.”;

42) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Udzielenie koncesji może być uzależnione od złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego w celu zaspokojenia roszczeń osób trzecich, mogących powstać wskutek niewłaściwego wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją, w tym szkód w środowisku.

2. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się w wysokości nie niższej niż 1/12 najwyższych, planowanych przez wnioskodawcę na kolejne 3 lata kalendarzowe, rocznych przychodów z działalności gospodarczej, na którą ma być udzielona koncesja.

3. Prezes URE wzywa wnioskodawcę do wskazania wysokości planowanych przychodów, o których mowa w ust. 2, w terminie nie krótszym niż 30 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku o udzielenie koncesji bez rozpoznania.

4. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się na okresy nie krótsze niż 12 miesięcy wykonywania działalności objętej wnioskiem o udzielenie koncesji pod warunkiem, że będzie odnawiane na zasadach określonych w ust. 5.

5. W przypadku ograniczenia terminem końcowym zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane każdorazowo, na miesiąc przed upływem terminu wygaśnięcia tego zabezpieczenia, do przedstawienia zabezpieczenia na kolejny okres wykonywania działalności, nie krótszy niż 12 miesięcy.

6. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, może być złożone w formie gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej.

7. W gwarancji, o której mowa w ust. 6, gwarant zobowiązuje się na piśmie do zapłacenia, bezwarunkowo i nieodwołalnie na każde wezwanie osób trzecich, o których mowa w ust. 1, kwoty na pokrycie roszczeń tych osób wraz z odsetkami za zwłokę – za zgodą przedsiębiorstwa energetycznego, któremu została udzielona koncesja, albo określonej w prawomocnym orzeczeniu sądowym lub innym tytule wykonawczym. Gwarant i przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, ponoszą odpowiedzialność solidarną.

8. Gwarantem zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w ust. 1, może być osoba wpisana do wykazu gwarantów, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2020 r. poz.1382).

9. W przypadku zaspokojenia roszczeń, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek każdorazowego uzupełnienia zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w ust. 1, do wymaganej kwoty w terminie 30 dni od dnia wykorzystania tego zabezpieczenia.

10. Jeżeli zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, nie pokrywa w całości wszystkich zgłoszonych roszczeń, roszczenia te pokrywa się stosunkowo do wysokości każdego z nich.

11. W przypadku zgłoszenia roszczenia, o którym mowa w ust. 7, przedsiębiorstwo energetyczne, któremu została udzielona koncesja, przekazuje Prezesowi URE w formie pisemnej najpóźniej w czternastym dniu od dnia, w którym otrzymał takie zgłoszenie, pisemną informację o tym zgłoszeniu.

12. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, jest zwalniane przez Prezesa URE w drodze postanowienia, w terminie 6 miesięcy od dnia zakończenia prowadzenia działalności koncesjonowanej.

13. Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w ust. 1, może zostać zwolnione przez Prezesa URE, w drodze postanowienia, przed zakończeniem prowadzenia działalności koncesjonowanej, w przypadku gdy wielkość kapitału

własnego przedsiębiorstwa energetycznego, wynikająca ze sprawozdania finansowego zbadanego przez biegłego rewidenta, przekroczy wielkość tego zabezpieczenia.

14. W sprawie zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE wydaje postanowienie. Na postanowienie w sprawie zmiany formy lub zwolnienia zabezpieczenia majątkowego służy zażalenie.

15. Prezes URE doręcza postanowienie, o którym mowa w ust. 12 i 13, także gwarantowi, o którym mowa w ust. 7.

16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzory treści gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji przez gwaranta zobowiązania, o którym mowa w ust. 1.

17. Minister właściwy do spraw energii może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki stosowania zabezpieczeń majątkowych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność zabezpieczenia wykonania zobowiązań wobec osób trzecich mogących powstać wskutek niewłaściwego wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją.

18. Do działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania paliw ciekłych oraz obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą nie stosuje się przepisów ust. 1–17.”;

43) w art. 41:

a) w ust. 2 w pkt 4 wyrazy „pkt 2–6” zastępuje się wyrazami „pkt 2–7”,

b) w ust. 2c w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) z przyczyn określonych w ust. 2 pkt 4 w zakresie art. 33 ust. 3 pkt 3, 6 lub 7 lub ust. 3a;”,

c) w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 4–6 w brzmieniu:

„4) w przypadku wydania przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wobec przedsiębiorstwa energetycznego prawomocnej decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;

5) w przypadku nieprzedstawienia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w art. 38 ust. 5;

6) w przypadku nieuzupełnienia przez przedsiębiorstwo energetyczne zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w art. 38 ust. 1.”;

44) po art. 42a dodaje się art. 42b w brzmieniu:

„Art. 42b. 1. Koncesja na obrót gazem ziemnym z zagranicą wygasa, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, w zakresie udzielonej koncesji, nie dokona obrotu gazem ziemnym z zagranicą przez kolejne następujące po sobie 12 miesięcy.

2. W przypadku określonym w ust. 1 Prezes URE, w drodze decyzji, stwierdza wygaśnięcie koncesji.”;

45) po art. 43f dodaje się art. 43g w brzmieniu:

„Art. 43g. 1. Operator systemu elektroenergetycznego prowadzi, w postaci elektronicznej, rejestr magazynów energii elektrycznej przyłączonych do jego sieci, stanowiących jej część lub wchodzących w skład jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego przyłączonej do jego sieci, zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

2. W przypadku gdy właściwym do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, może być więcej niż jeden operator systemu elektroenergetycznego, wpisu do tego rejestru dokonuje operator wybrany przez posiadacza magazynu energii elektrycznej.

3. Wpisowi do rejestru, o którym mowa w ust. 1, podlegają magazyny energii elektrycznej o łącznej mocy zainstalowanej większej niż 50 kW.

4. Operator systemu elektroenergetycznego jest obowiązany wpisać magazyn energii elektrycznej do rejestru, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia oddania tego magazynu do eksploatacji lub otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5.

5. W przypadku gdy magazyn energii elektrycznej wchodzi w skład jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego przyłączonej do sieci danego operatora systemu elektroenergetycznego, posiadacz tego magazynu jest obowiązany przekazać temu operatorowi informację, zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9, zawierającą dane, o których mowa w ust. 6, w terminie 7 dni od dnia oddania tego magazynu do eksploatacji.

6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) oznaczenie posiadacza magazynu energii elektrycznej, w tym:
   a) imię i nazwisko albo nazwę wraz z oznaczeniem formy prawnej posiadacza magazynu energii elektrycznej,
   b) miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, siedzibę oraz jej adres,
   c) numer PESEL albo numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;
2) oznaczenie magazynu energii elektrycznej zawierające:
   a) określenie technologii wykorzystywanej do magazynowania energii elektrycznej,
   b) dane dotyczące łącznej mocy zainstalowanej magazynu energii elektrycznej określonej w kW,
   c) dane dotyczące pojemności magazynu energii elektrycznej określonej w kWh,
   d) sprawność magazynu energii elektrycznej,
   e) maksymalną moc ładowania wyrażoną w kW,
   f) maksymalną moc rozładowania wyrażoną w kW,
   g) miejsce przyłączenia magazynu energii elektrycznej,
   h) wskazanie, czy magazyn energii elektrycznej stanowi część jednostki wytwórczej lub instalacji odbiorcy końcowego;
3) tytuł prawny do posiadanego magazynu energii elektrycznej.

7. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny i udostępniany przez operatora systemu elektroenergetycznego na jego stronie internetowej, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, które zastrzegł posiadacz magazynu energii elektrycznej, lub podlegających ochronie danych osobowych.

8. Posiadacz magazynu energii elektrycznej powiadamia operatora systemu elektroenergetycznego o wszelkiej zmianie danych określonych w ust. 6 w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych. Operator systemu elektroenergetycznego jest obowiązany do zaktualizowania tych danych w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia.

9. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzór rejestru magazynów energii elektrycznej, wzór informacji, o której mowa w ust. 5, oraz jej aktualizacji, a także format danych zamieszczanych w rejestrze

magazynów energii elektrycznej, kierując się koniecznością ujednolicenia formy przekazywania informacji dotyczących magazynów energii elektrycznej oraz możliwością agregowania informacji zawartej w rejestrach magazynów energii elektrycznej prowadzonych przez operatorów systemu elektroenergetycznego.”;

46) w art. 45:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorstwa energetyczne ustalają taryfy dla paliw gazowych lub energii, stosownie do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 32 ust. 1, z wyłączeniem magazynowania energii elektrycznej. Taryfy należy kalkulować w sposób zapewniający:”,

– pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie budowy i przyłączania infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego i powiązanych z nią magazynów energii elektrycznej, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność w wysokości nie mniejszej niż stopa zwrotu na poziomie 6%;”,

b) po ust. 1h dodaje się ust. 1i i 1j w brzmieniu:

„1i. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty uzasadnione związane z tworzeniem i funkcjonowaniem systemu pomiarowego, systemu zdalnego odczytu lub centralnego systemu informacji rynku energii oraz wykonywania innych zadań wynikających z ustawy, w szczególności wykonywania zadań operatora informacji rynku energii.

1j. W kosztach działalności operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty uzasadnione związane z wybudowaniem przez niego magazynu energii elektrycznej stanowiącego część jego sieci i funkcjonowaniem tego magazynu.”,

c) dodaje się ust. 9–13 w brzmieniu:

„9. W rozliczeniach za świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie opłat za energię elektryczną pobraną z sieci elektroenergetycznej przez magazyn energii elektrycznej, przedmiotem rozliczenia jest różnica energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej i energii elektrycznej wprowadzonej do sieci przez ten magazyn w danym okresie rozliczeniowym.

10. W rozliczeniach za świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie opłat za moc umowną określoną dla magazynu energii elektrycznej, z wyłączeniem rozliczeń za przekroczenie mocy umownej, moc ta na potrzeby rozliczeń jest pomniejszana o iloczyn mocy umownej i współczynnika określonego przez stosunek energii elektrycznej wprowadzonej do sieci przez magazyn energii elektrycznej do energii elektrycznej pobranej z sieci przez ten magazyn w danym okresie rozliczeniowym.

11. Jeżeli magazyn energii elektrycznej jest częścią jednostki wytwórczej, w rozliczeniach za świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie opłat za energię elektryczną pobraną z sieci przez ten magazyn, przedmiotem rozliczenia jest różnica energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej i energii elektrycznej wprowadzonej do sieci przez ten magazyn w danym okresie rozliczeniowym, ustalona w oparciu o wskazania układu pomiarowo-rozliczeniowego tego magazynu, o którym mowa w ust. 13.

12. Jeżeli magazyn energii elektrycznej jest częścią jednostki wytwórczej, w rozliczeniach za świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie opłat za moc umowną określoną dla tego magazynu, z wyłączeniem rozliczeń za przekroczenie mocy umownej, moc ta na potrzeby rozliczeń jest pomniejszana o iloczyn mocy umownej i współczynnika określonego przez stosunek energii elektrycznej wprowadzonej do sieci przez magazyn energii elektrycznej do energii elektrycznej pobranej z sieci przez ten magazyn w danym okresie rozliczeniowym.

13. Magazyn energii elektrycznej będący częścią jednostki wytwórczej wyposaża się w układ pomiarowo-rozliczeniowy rejestrujący ilość energii

elektrycznej wprowadzonej do magazynu energii elektrycznej i wyprowadzonej z tego magazynu, niezależnie od układu pomiarowo-rozliczeniowego rejestrującego ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci przez tę jednostkę.”;

47) w art. 46:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw energii, po zasięgnięciu opinii Prezesa URE, określi, w drodze rozporządzenia, sposób kształtowania i kalkulacji taryf dla energii elektrycznej oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zapewnienie pokrycia kosztów uzasadnionych przedsiębiorstw energetycznych, w tym kosztów ich rozwoju, ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i opłat, poprawę efektywności dostarczania i wykorzystywania energii elektrycznej, koszty instalowania u odbiorców końcowych liczników zdalnego odczytu, równoprawne traktowanie odbiorców, eliminowanie subsydiowania skrośnego, przejrzystość cen i stawek opłat oraz potrzebę rozwoju drogowego elektrycznego transportu publicznego i magazynowania energii elektrycznej.”,

b) w ust. 4:

– w pkt 5 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) kosztów związanych z wykorzystaniem usług systemowych nabywanych od odbiorców energii na podstawie art. 9c ust. 2 pkt 8, kosztów wskazanych w art. 11d ust. 5, kosztów wynikających ze stosowania rozporządzeń wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 i 7 oraz kosztów działań, o których mowa w art. 11c ust. 2, poniesionych w roku poprzedzającym rok kalkulacji taryfy;”,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) sposób uwzględniania w taryfach poprawy efektywności, instalowania u odbiorców końcowych liczników zdalnego odczytu i zmiany warunków wykonywanej działalności przez przedsiębiorstwa energetyczne;”,

– po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną pobieraną z sieci i wprowadzaną do sieci przez magazyn energii elektrycznej, w tym określenie szczegółowego sposobu obliczania współczynnika, o którym mowa w art. 45 ust. 10;”;

48) w art. 47:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje przedkładają Prezesowi URE taryfy oraz ich zmiany z własnej inicjatywy nie później niż w terminie dwóch miesięcy przed upływem okresu obowiązywania taryfy poprzedniej lub na żądanie Prezesa URE.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przedsiębiorstwo energetyczne niezwłocznie po uzyskaniu koncesji i nie później niż po upływie 30 dni od dnia jej uzyskania występuje do Prezesa URE z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy. Przedsiębiorstwo to do czasu zatwierdzenia przez Prezesa URE taryfy i wprowadzenia jej do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami może stosować zaliczkowy sposób rozliczeń z odbiorcami, pod warunkiem złożenia wniosku w tym terminie. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do rozliczenia z odbiorcami nadpłaconych kwot za cały okres stosowania zaliczek, zgodnie z zatwierdzoną taryfą.”,

c) w ust. 2a we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „zatwierdza” zastępuje się wyrazami „może zatwierdzić”,

d) w ust. 2d po wyrazach „opisanych zmian” skreśla się wyraz „zewnętrznych”,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE:

1) zatwierdzone taryfy dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia taryfy;

2) decyzje, o których mowa w ust. 2d.”;

49) w art. 49a w ust. 1 skreślić wyrazy „w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz. Urz. UE L 197 z 25.07.2015, str. 24, z późn. zm.[6)])”;

50) w art. 54:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Świadectwa kwalifikacyjne wydane osobom zajmującym się eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci tracą ważność po upływie 5 lat od dnia ich wydania.”,

b) uchyla się ust. 1c,

c) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Pracodawca może dopuścić do wykonywania prac eksploatacyjnych przy urządzeniach energetycznych, pod nadzorem osoby uprawnionej, osoby nieposiadające świadectw kwalifikacyjnych:

1) w celu przygotowania zawodowego z uwzględnieniem przepisów dotyczących zatrudnienia młodocianych;

2) będące uczniami szkoły ponadpodstawowej prowadzącej kształcenie w zawodzie, dla którego podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910 i 1378 oraz z 2021 r. poz. 4 i 619), przewiduje nabycie umiejętności związanych z wykonywaniem prac eksploatacyjnych przy urządzeniach energetycznych;

3) reprezentujące organy nadzoru;

4) prowadzące specjalistyczne prace serwisowe.”,

d) uchyla się ust. 2a,

e) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Prezes URE jest organem właściwym do uznawania kwalifikacji osób wykonujących prace, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim

---

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 2 z 05.01.2018, str. 15.

Obszarze Gospodarczym, w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 220 oraz z 2021 r. poz. 78).

2c. Sprawdzenie kwalifikacji niezbędnych do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń lub sieci przeprowadzają komisje kwalifikacyjne w formie egzaminu.”,

f) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisje kwalifikacyjne są powoływane na okres 5 lat przez:

1) Prezesa URE:

a) w przedsiębiorstwach energetycznych zatrudniających co najmniej 200 osób wykonujących prace, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 6,

b) przy stowarzyszeniach naukowo-technicznych zrzeszających co najmniej 200 członków posiadających kwalifikacje do zajmowania się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci, jeżeli statuty tych stowarzyszeń zawierają postanowienia określające zakres wykonywanej działalności na rzecz gospodarki energetycznej,

2) właściwych ministrów oraz Szefów Agencji, o których mowa w art. 21a,

3) ministra właściwego do spraw transportu

– na wniosek przedsiębiorcy, stowarzyszenia naukowo-technicznego lub jednostki organizacyjnej podległej lub nadzorowanej przez właściwych ministrów oraz Szefów Agencji, o których mowa w art. 21a, lub ministra właściwego do spraw transportu.”,

g) po ust. 3 dodaje się ust. 3^1–3^3 w brzmieniu:

„3^1. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, określa w szczególności nazwę i adres komisji kwalifikacyjnej oraz zakres sprawdzanych kwalifikacji.

3^2. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

3^3. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 3, za pomocą środków komunikacji elektronicznej wniosek ten opatruje się

kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub uwierzytelnia z wykorzystaniem profilu zaufanego.”,

h) w ust. 3a pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zaprzestania pełnienia służby lub rozwiązania stosunku pracy z jednostką organizacyjną podległą lub nadzorowaną przez właściwego ministra lub Szefa Agencji w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.”,

i) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłatę od osoby kierującej wniosek o stwierdzenie kwalifikacji, nie wyższą niż 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników, obowiązującego w dniu złożenia tego wniosku.”,

j) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw energii, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, określi w szczególności:

1) rodzaje prac, stanowisk oraz urządzeń, instalacji lub sieci, dla których jest wymagane świadectwo kwalifikacyjne do wykonywania czynności związanych z ich eksploatacją,

2) zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do wykonywania czynności związanych z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci, odpowiednio do rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń lub sieci,

3) skład komisji kwalifikacyjnych oraz wymagania dla przewodniczącego, zastępcy i członków komisji kwalifikacyjnych ze względu na stanowisko pracy, zakres czynności i grupy urządzeń, instalacji i sieci, na których wykonywane są czynności przez osoby, których kwalifikacje sprawdza ta komisja,

4) tryb przeprowadzania egzaminu przez komisję kwalifikacyjną,

5) sposób wnoszenia opłaty, o której mowa w ust. 4, i jej wysokość,

6) warunki i sposób gromadzenia przez komisje kwalifikacyjne dokumentacji z postępowania w sprawie sprawdzania kwalifikacji,

7) wzór świadectwa kwalifikacyjnego

– biorąc pod uwagę zapewnienie bezpieczeństwa technicznego i niezawodności funkcjonowania oraz bezpiecznej eksploatacji urządzeń,

instalacji lub sieci elektroenergetycznych, ciepłowniczych i gazowych, bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz bezstronnego i niezależnego postępowania w sprawie wydania świadectwa kwalifikacyjnego dla osób wykonujących czynności związane z eksploatacją urządzeń, instalacji lub sieci.”;

51) w art. 56:

a) w ust. 1:

– po pkt 1j dodaje się pkt 1k w brzmieniu:

„1k) nie wykonuje w terminie wezwania, o którym mowa w art. 9g ust. 8c lub 8e;”,

– pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 2 pkt 2 lub art. 11d ust. 3;”,

– pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) nie przedkłada do zatwierdzenia taryfy lub jej zmiany w terminie, o którym mowa w art. 47 ust. 1 zdanie drugie, lub wbrew żądaniu Prezesa URE, o którym mowa w tym przepisie;”,

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a–6e w brzmieniu:

„6a) bez poinformowania Prezesa URE lub odbiorcy końcowego, o którym mowa w art. 4ia ust. 1, zmienia przeznaczenie gazociągu bezpośredniego lub sieci gazociągów kopalnianych na sieć dystrybucyjną gazową;

6b) bez zgody Prezesa URE, o której mowa w art. 7a ust. 3 pkt 1, wybudował gazociąg bezpośredni lub linię bezpośrednią;

6c) bez zgody Prezesa URE, o której mowa w art. 7a ust. 3 pkt 2, zmienia przeznaczenie sieci gazociągów kopalnianych na gazociąg bezpośredni;

6d) nie przekazuje Prezesowi URE w terminie informacji, o których mowa w art. 9db ust. 2;

6e) stosuje ceny lub stawki, nie przestrzegając warunków lub obowiązków wynikających z art. 9dc ust. 2–4;”,

– pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) z nieuzasadnionych powodów nie występuje do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 4h ust. 3b;”,

– po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16c w brzmieniu:

„16a) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 4j ust. 4a, nie informuje poprzedniego sprzedawcy lub przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej o dniu rozpoczęcia sprzedaży tych paliw lub energii na rzecz odbiorcy końcowego;

16b) nie przestrzega zakazu zawierania umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej z odbiorcą energii elektrycznej lub paliw gazowych w gospodarstwie domowym poza lokalem przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 5 ust. 4c;

16c) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 5 ust. 6e zdanie pierwsze, nie dostarcza odbiorcy paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym kopii aktualnego zbioru praw konsumenta odpowiednio paliw gazowych lub energii elektrycznej lub nie zamieszcza jej na swojej stronie internetowej wraz z informacją o aktualnym stanie prawnym;”,

– po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu:

„21a) nie przedkłada do zatwierdzenia metody, o której mowa w art. 9cb ust. 1, przedkłada metodę niespełniającą wymogów, o których mowa w art. 9cb ust. 2–5, lub nie publikuje zatwierdzonej metody zgodnie z art. 9cb ust. 6;”,

– pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) będąc operatorem, o którym mowa w art. 9d ust. 1d lub 1f, nie realizuje programu określającego przedsięwzięcia, jakie należy podjąć w celu zapewnienia niedyskryminacyjnego traktowania użytkowników systemu, o którym mowa w art. 9d ust. 4;”,

– po pkt 30a dodaje się pkt 30b–30u w brzmieniu:

„30b) prowadzi rozliczenia za energię elektryczną, usługi przesyłania, dystrybucji lub usługi systemowe niezgodnie z art. 4k;

30c) nie instaluje przedpłatowego układu pomiarowo-rozliczeniowego w terminie, o którym mowa w art. 6a ust. 5;

30d) z nieuzasadnionych powodów nie instaluje liczników zdalnego odczytu zgodnie z harmonogramem określonym w art. 11t ust. 1–3;

30e) nie realizuje wniosku odbiorcy końcowego, o którym mowa w art. 11t ust. 6, w terminie i w sposób określony w art. 11t ust. 7 i 8;

30f) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 11t ust. 10;

30g) nie dostosuje użytkowanych przed dniem 4 lipca 2019 r. systemów zdalnego odczytu oraz liczników zdalnego odczytu do wymagań określonych w ustawie oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 11x ust. 2, w terminie określonym w art. 11t ust. 14;

30h) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 11u ust. 1 pkt 1, nie pozyskuje z licznika zdalnego odczytu danych pomiarowych lub nie przekazuje ich w postaci elektronicznej do centralnego systemu informacji rynku energii;

30i) nie pozyskuje z licznika zdalnego odczytu informacji, o których mowa w art. 11u ust. 1 pkt 2;

30j) nie realizuje obowiązków, o których mowa w art. 11y ust. 1 lub 2;

30k) realizuje proces wymiany informacji w sposób niezgodny z art. 11z ust. 1;

30l) uniemożliwia pomiędzy użytkownikami systemu elektroenergetycznego wymianę informacji rynku energii, o której mowa w art. 11z ust. 2;

30m) nie przestrzega obowiązku przekazywania informacji rynku energii do centralnego systemu informacji rynku energii w postaci i w sposób określony w art. 11zb ust. 1–4;

30n) nie udostępnia podmiotom, o których mowa w art. 11zc ust. 1 informacji rynku energii w postaci, w zakresie lub w sposób określony w tym przepisie, lub udostępnia te informacje innym podmiotom niż wskazane w tym przepisie;

30o) przetwarza informacje rynku energii w celu innym niż określony w art. 11zc ust. 3;

30p) nie udostępnia podmiotom, o których mowa w art. 11zc ust. 5, zagregowanych danych pomiarowych w postaci i w sposób określony w tym przepisie, lub udostępnia te dane innym podmiotom niż wskazane w tym przepisie;

30r) przetwarzając informacje rynku energii, nie zapewnia ochrony, o której mowa w art. 11zd ust. 1 lub ust. 2 pkt 2;

30s) nie realizuje obowiązku, o którym mowa w art. 11zd ust. 2 pkt 1 lub 3;

30t) przechowuje dane pomiarowe w sposób niezgodny z art. 11zf ust. 1 lub nie anonimizuje jednostkowych danych pomiarowych w sposób określony w art. 11zf ust. 2;

30u) nie zawiera albo odmawia zawarcia umowy, o której mowa w art. 11zg ust. 1;”,

– pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31) nie przedkłada sprawozdań, o których mowa w art. 9d ust. 5a i art. 16 ust. 18, lub planów, o których mowa w art. 16 ust. 2 i 4, lub aktualizacji tych planów;”,

– pkt 40 i 41 otrzymują brzmienie:

„40) nie przekazuje Agencji danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 1227/2011, w terminie, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1348/2014 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie przekazywania danych wdrażającym art. 8 ust. 2 i 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 363 z 18.12.2014, str. 121), zwanego dalej „rozporządzeniem 1348/2014”, lub przekazuje dane nieprawdziwe lub niepełne;

41) nie przekazuje Agencji lub Prezesowi URE informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1227/2011, w terminie, o którym mowa w art. 8 i art. 9 rozporządzenia 1348/2014, lub przekazuje informacje nieprawdziwe lub niepełne;”,

– po pkt 41 dodaje się pkt 41a w brzmieniu:

„41a) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 1227/2011, nie tworzy lub nie utrzymuje skutecznych mechanizmów i procedur mających na celu identyfikację przypadków naruszenia art. 3 lub art. 5 tego rozporządzenia w zakresie produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które nie są instrumentami finansowymi;”,

– pkt 42 otrzymuje brzmienie:

„42) zawiera transakcje na hurtowym rynku energii bez wymaganego wpisu do rejestru uczestników rynku, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia 1227/2011, lub nie dokonuje aktualizacji danych podanych w formularzu rejestracyjnym, lub podaje w formularzu rejestracyjnym dane niepełne lub nieprawdziwe;”,

– po pkt 42 dodaje się pkt 42a w brzmieniu:

„42a) wbrew żądaniu Prezesa URE, nie przedstawia w wyznaczonym terminie informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 24a, lub przedstawia dokumenty lub informacje nieprawdziwe lub niepełne;”,

– w pkt 50 kropkę zastępuje średnikiem i dodaje się pkt 51–54 w brzmieniu:

„51) nie przestrzega obowiązków wynikających z art. 4 ust. 5, art. 7 ust. 1–4, art. 9 ust. 1, 12 i 14, art. 10, art. 12, art. 36, art. 37, art. 39–41, art. 46 ust. 2, art. 47 ust. 4, art. 48 ust. 1, 3 i 4, art. 50, art. 52 ust. 1 i 2, art. 53, art. 54, art. 58 ust. 3, art. 59 ust. 5, art. 60, art. 62, art. 75 ust. 3 oraz art. 80 ust. 1 i 4 rozporządzenia 2015/1222, w tym przekazuje informacje nieprawdziwe lub niepełne;

52) utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, o których mowa w art. 23r;

53) nie wykonuje w terminie obowiązku zawiadomienia, o którym mowa w art. 37a ust. 1;

54) nie przekazuje Prezesowi URE w terminie, w formie pisemnej informacji, o której mowa w art. 38 ust. 11.”,

b) ust. 2g otrzymuje brzmienie:

„2g. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w ust. 1:

1) pkt 30c, 30e i 30f, wynosi od 1000 zł do 5000 zł;

2) pkt 6d i 6e, 39–43 i 51, wynosi od 10 000 zł do 1 000 000 zł;

3) pkt 30b, 30i–30p i 30u, wynosi od 10 000 zł do 500 000 zł.”,

c) w ust. 2h pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) 49 i 52–54 wynosi od 10 000 do 50 000 zł;”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa:

1) w ust. 1 pkt 1, 1b–1e, 1g, 1k, 2, 3a–6c, 8–11, 12d–17b, 18a–20, 21a–27, 30a, 30d, 30g, 30h, 30r–30t, 31, 32, 35–38 nie może być niższa niż 10 000 zł i wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może być niższa niż 10 000 zł i nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym;

2) w ust. 1 pkt 7, 7a i 12 nie może być niższa niż 2000 zł i wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może być niższa niż 2000 zł i nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003, a także przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1775/2005.”;

52) w art. 57g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub przeładunku, skraplania, regazyfikacji, przesyłania lub dystrybucji, obrotu paliwami ciekłymi, gazowymi lub energią, w tym obrotu

paliwami ciekłymi z zagranicą, bez wymaganej koncesji, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.”;

53) po art. 62d dodaje się art. 62e w brzmieniu:

„Art. 62e. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność polegającą na wytwarzaniu paliw ciekłych, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych, obrocie paliwami ciekłymi, w tym obrocie nimi z zagranicą, a także podmiot przywożący, które nie wykonały obowiązku, o którym mowa w art. 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1165 i 1986 oraz z 2017 r. poz. 1387), przekazują do Prezesa URE informacje o rodzajach i lokalizacji infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej do prowadzonej działalności, zgodnie z wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 43e ust. 2, w terminie do dnia 1 czerwca 2021 r.

2. Kto nie przekazuje w terminie informacji lub przekazuje nieprawdziwą informację, o której mowa w ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł oddzielnie dla każdego rodzaju i lokalizacji infrastruktury paliw ciekłych.

3. Karę, o której mowa w ust. 2, nakłada Prezes URE, z uwzględnieniem art. 56 ust. 4 i 5–7a.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2166) art. 26c otrzymuje brzmienie:

„Art. 26c. 1. W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo występowania niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, właściwy organ administracji miar może, na wniosek podmiotu uprawnionego do złożenia wniosku o dokonanie legalizacji ponownej, odroczyć termin dokonania legalizacji ponownej i zezwolić na dalsze użytkowanie danego egzemplarza przyrządu pomiarowego, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, jeżeli okres ważności legalizacji ponownej przyrządu pomiarowego, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 9, jest wyrażony w miesiącach, albo przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, jeżeli okres ważności legalizacji ponownej przyrządu pomiarowego, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 9, jest wyrażony w latach pod warunkiem, że wnioskodawca dołączy do wniosku oświadczenie, że od dnia dokonania ostatniej legalizacji albo przeprowadzenia oceny zgodności, nie wprowadzono zmian dotyczących konstrukcji, wykonania i

warunków właściwego stosowania przyrządu pomiarowego i że spełnia on wymagania, w szczególności w zakresie charakterystyk metrologicznych oraz, że jego dalsze użytkowanie, w ocenie wnioskodawcy, nie stwarza zagrożenia dla wymaganej dokładności pomiarów, a także dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz mienia i środowiska.

2. Odroczenie i zezwolenie na dalsze użytkowanie, o których mowa w ust. 1, stosuje się do przyrządów pomiarowych, których ważność legalizacji albo obowiązek zgłoszenia do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności upływa w roku, w którym obowiązuje stan zagrożenia epidemicznego albo stan epidemii albo występuje niebezpieczeństwo szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego.

3. Wniosek o odroczenie i zezwolenie na dalsze użytkowanie, o których mowa w ust. 1, składa się w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo występowania niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego.

4. Wniosek oraz oświadczenie, o których mowa w ust. 1, mogą zostać złożone tylko do jednego organu administracji miar pisemnie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344). Organ administracji miar, do którego wpłynęły wniosek oraz oświadczenie, może dokonywać wezwań do uzupełnienia braków wniosku lub oświadczenia pisemnie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, telefonicznie lub w inny sposób. Sposób wezwania należy udokumentować, dołączając do akt sprawy notatkę służbową lub potwierdzenie transmisji danych.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Niniejsza klauzula zastępuje pouczenie organu administracji miar o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Jeżeli wnioskodawca nie jest osobą fizyczną, oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składają osoby uprawnione do reprezentacji wnioskodawcy.

6. Odroczenie terminu dokonania legalizacji ponownej i zezwolenie na dalsze użytkowanie na warunkach określonych w ust. 1 następuje w drodze decyzji,

wydanej w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, a za czynności wydania takiej decyzji nie pobiera się opłaty. Odroczenie i zezwolenie na dalsze użytkowanie, o których mowa w ust. 1, liczone są od pierwszego dnia upływu okresu ważności legalizacji przyrządu albo terminu, w którym przyrząd powinien być zgłoszony do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133) w art. 30b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny jest obowiązany, z uwzględnieniem art. 30e, do zapewniania w roku kalendarzowym minimalnej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, stosowanych w transporcie, w przeliczeniu na jednostkę energii rozporządzanych przez dokonanie jakiejkolwiek czynności prawnej lub faktycznej, lub zużywanych przez ten podmiot na potrzeby własne, oraz energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych, sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej przez ten podmiot na potrzeby własne, wynoszącej 6%.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 oraz z 2021 r. poz. 255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 63:
   a) w ust. 1 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu:
      „21) będąc przedsiębiorstwem energetycznym, nie przestrzega obowiązków określonych w art. 5 ust. 4, art. 7 ust. 6 oraz art. 14 ust. 1, ust. 6 lit. a i b oraz ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1938 z dnia 25 października 2017 r. dotyczącego środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 994/2010 (Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 1).”,
   b) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5b, 5c i 21, kara pieniężna wynosi od 1% do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara dotyczy działalności wykonywanej na podstawie koncesji, wysokość kary wynosi od 1% do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”;

2) w art. 64 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pkt 6a, 6aa, 17 i 21 – wymierza minister właściwy do spraw energii.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, 1747, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 72 i 255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 19 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„nabywca końcowy – podmiot nabywający energię elektryczną, nieposiadający koncesji na wytwarzanie, magazynowanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, z późn. zm.[7)]), z wyłączeniem:”;

2) w art. 9:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju, w tym przez podmiot nieposiadający koncesji na wytwarzanie, magazynowanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, który wyprodukował tę energię;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za zużycie energii elektrycznej nie uznaje się strat powstałych w wyniku przesyłania, dystrybucji lub magazynowania energii elektrycznej, z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem oraz energii elektrycznej pobranej nielegalnie.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.

---

7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 843, 1086, 1378 i 1565 oraz z 2021 r. poz. 234, 255 i ….

1088 oraz z 2017 r. poz. 2290) w art. 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych realizuje obowiązek, o którym mowa w art. 9b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, również do dnia 31 grudnia 2022 r.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r. poz. 610) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:
   a) w pkt 13 część wspólna otrzymuje brzmienie:
      „– a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej lub magazyn biogazu rolniczego;”,
   b) w pkt 16 lit. b otrzymuje brzmienie:
      „b) stratami energii elektrycznej i ciepła powstającymi podczas ich przesyłania i dystrybucji oraz magazynowania energii elektrycznej;”,
   c) pkt 17 otrzymuje brzmienie:
      „17) magazyn energii elektrycznej – magazyn energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 10k ustawy – Prawo energetyczne;”;
2) w art. 4 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

   „2a. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, uzyskuje od operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy – Prawo energetyczne dane pomiarowe przekazane uprzednio do centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy – Prawo energetyczne przez właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci i pobranej z sieci dystrybucyjnej przez prosumenta energii odnawialnej po wcześniejszym sumarycznym bilansowaniu ilości energii wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej z wszystkich faz dla trójfazowych mikroinstalacji.”;
3) w art. 5:
   a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:
      „– informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, lokalizacji przyłączenia mikroinstalacji, rodzaju odnawialnego źródła energii i magazynu energii elektrycznej użytego w tej

mikroinstalacji oraz łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zmianie rodzaju odnawialnego źródła energii użytego w mikroinstalacji lub magazynu energii elektrycznej, lub ich łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej – w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych;”;

4) w art. 29 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) instalacja odnawialnego źródła energii, w której wytwórca zamierza wykonywać działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, nie może ponownie służyć wykonywaniu takiej działalności na podstawie art. 31 ust. 4.”;

5) w art. 31 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, z powodu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 25 pkt 3, instalacja odnawialnego źródła energii służąca do wykonywania działalności gospodarczej objętej decyzją może ponownie służyć wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania tej decyzji.”;

6) w art. 38c:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Sprzedawca, o którym mowa w art. 40 ust. 1a, uzyskuje od operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy – Prawo energetyczne dane pomiarowe przekazane uprzednio do centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy – Prawo energetyczne przez właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, obejmujące godzinowe ilości energii elektrycznej wprowadzonej do jego sieci i pobranej z jego sieci dystrybucyjnej przez wszystkich wytwórców i odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej po wcześniejszym sumarycznym bilansowaniu ilości energii wprowadzonej i pobranej z sieci dystrybucyjnej z wszystkich faz dla trójfazowych instalacji.”,

b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Od ilości energii elektrycznej wytworzonej we wszystkich instalacjach odnawialnych źródeł energii spółdzielni energetycznej, a następnie zużytej przez wszystkich odbiorców energii elektrycznej spółdzielni energetycznej, w tym ilości energii elektrycznej rozliczonej w sposób, o którym mowa w ust. 3, spółdzielnia energetyczna nie uiszcza:”;

7) w art. 41 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „magazynie energii” zastępuje się wyrazami „magazynie energii elektrycznej”;

8) w art. 45:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na uprawnienia do otrzymywania świadectw pochodzenia lub gwarancji pochodzenia, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w ust. 8.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku braku urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach, o których mowa w ust. 6, dopuszcza się dokonywanie pomiarów w miejscu przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii do sieci operatora systemu elektroenergetycznego, pod warunkiem że instalacja odnawialnego źródła energii lub hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii nie obejmuje magazynu energii elektrycznej.”,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii wyposaża się w układ pomiarowo-rozliczeniowy rejestrujący ilość energii elektrycznej wprowadzonej do magazynu energii elektrycznej i wyprowadzonej z tego magazynu, niezależnie od układu pomiarowo-rozliczeniowego rejestrującego ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci przez tę instalację odnawialnego źródła energii lub hybrydową instalację odnawialnego źródła energii.”;

9) w art. 70a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na prawo do stałej ceny zakupu, o której mowa w ust. 1, oraz prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w art. 45 ust. 8.”;

10) w art. 71 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na uprawnienie do uczestniczenia w aukcji, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w art. 45 ust. 8.”;

11) w art. 72a w ust. 1 wyrazy „31 grudnia 2020 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2021 r.;”;

12) w art. 75 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Magazynowanie energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii pozostaje bez wpływu na prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w art. 45 ust. 8.”;

13) w art. 77 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) maksymalną cenę w złotych za 1 MWh, za jaką może zostać sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, zwaną dalej „ceną referencyjną”;”;

14) w art. 92:

a) w ust. 1 oraz w ust. 5 wyrazy „30 czerwca 2021 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2021 r.”,

b) w ust. 11 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– ustala się na podstawie udostępnianych w formie elektronicznej przez operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy – Prawo energetyczne rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w ujęciu dobowym w danym miesiącu; prawo dostępu do tych danych otrzymuje także operator rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w

art. 106, w celu weryfikacji wniosków, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.”,

c) ust. 11a otrzymuje brzmienie:

„11a. Operator systemu elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, przekazuje w formie elektronicznej za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy – Prawo energetyczne operatorowi rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106, w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, dane w ujęciu dobowym dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, określone na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.”,

d) dodaje się ust. 13–16 w brzmieniu:

„13. Dopuszcza się pobieranie energii elektrycznej z sieci przez magazyn energii elektrycznej stanowiący część instalacji odnawialnego źródła energii lub hybrydowej instalacji odnawialnego źródła energii, pod warunkiem spełnienia wymagań, o których mowa w art. 45 ust. 8.

14. Jeżeli instalacja odnawialnego źródła energii lub hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii obejmuje magazyn energii elektrycznej, ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 11, oblicza się jako różnicę pomiędzy ilością energii elektrycznej wprowadzonej do sieci z tej instalacji a ilością energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej, będący częścią tej instalacji, skorygowaną współczynnikiem sprawności magazynu energii elektrycznej.

15. Przez współczynnik sprawności magazynu energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 14, rozumie się stosunek energii elektrycznej wyprowadzonej z magazynu energii elektrycznej do energii elektrycznej wprowadzonej do tego magazynu, wyrażony w procentach, w ramach jednego pełnego cyklu pracy magazynu energii elektrycznej, przy wykorzystaniu nominalnej pojemności tego magazynu oraz ładowania i rozładowywania go mocą nominalną.

16. Jeżeli instalacja odnawialnego źródła energii lub hybrydowa instalacja odnawialnego źródła energii obejmuje magazyn energii elektrycznej, metoda proporcjonalna, o której mowa w ust. 12, uwzględnia

ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez magazyn energii elektrycznej zgodnie z zasadą określoną w ust. 14.”;

15) w art. 96 w ust. 3:

a) w pkt 3 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania energii elektrycznej”,

b) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.”;

16) w art. 128 w ust. 5 uchyla się pkt 2.

Art. 8. W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2020 r. poz. 247 i 1565 oraz z 2021 r. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) magazyn energii elektrycznej – magazyn energii elektrycznej, o którym mowa w art. 3 pkt 10k ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”;

2) w art. 46:

a) w ust. 2 po wyrazach „o którym mowa w art. 52 ust. 1 lub 2,” dodaje się wyrazy „w terminie do końca pierwszego roku okresu dostaw,”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy umowa mocowa dotyczy modernizowanej jednostki rynku mocy wytwórczej, która na podstawie art. 25 ust. 5, w wyniku aukcji głównej, zawarła umowę mocową na okres dłuższy niż wynikający z przepisów art. 25 ust. 4, a dostawca mocy nie spełnił obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 3 lit. c, przed rozpoczęciem okresu dostaw, czas trwania umowy mocowej ulega skróceniu do okresu określonego odpowiednio w art. 25 ust. 4.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy umowa mocowa dotyczy nowej jednostki rynku mocy wytwórczej, która na podstawie art. 25 ust. 5, w wyniku aukcji głównej, zawarła umowę mocową na okres dłuższy niż wynikający z przepisów art. 25 ust. 4, a dostawca mocy nie spełnił obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 3 lit. c, przed zakończeniem trzeciego roku dostaw, czas trwania umowy

mocowej ulega skróceniu do okresu określonego odpowiednio w art. 25 ust. 4.”;

3) w art. 47:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy umowa mocowa dotyczy nowej jednostki rynku mocy wytwórczej, za każdy miesiąc roku dostaw, który rozpoczął się przed spełnieniem przez dostawcę mocy wymagań, o których mowa w art. 52 ust. 2, dostawca mocy płaci karę w wysokości:

1) 5% miesięcznej wartości obowiązku mocowego objętego umową mocową – w pierwszym roku dostaw,

2) 15% miesięcznej wartości obowiązku mocowego objętego umową mocową – w drugim roku dostaw,

3) 25% miesięcznej wartości obowiązku mocowego objętego umową mocową – w trzecim roku dostaw

– obliczonej na podstawie najwyższej ceny zamknięcia aukcji mocy odnoszącej się do danego roku dostaw.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do danej jednostki rynku mocy do dnia przedstawienia informacji, o których mowa w art. 52 ust. 2, przepisów art. 59 nie stosuje się.”;

4) w art. 48 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) aukcji dodatkowych – przenosić na inną jednostkę rynku mocy obowiązek mocowy w części lub w całości, w odniesieniu do całości okresu dostaw lub jego części, z zastrzeżeniem, że przedmiotem obrotu może być wyłącznie przyszła część okresu dostaw (obrót wtórny obowiązkiem mocowym);”;

5) w art. 52:

a) w ust. 1 wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „24 miesięcy”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) w przypadku nowej lub modernizowanej jednostki rynku mocy – dokumenty potwierdzające możliwość dostarczenia mocy przez tę jednostkę, w wielkości nie mniejszej niż 95% obowiązku mocowego tej jednostki, przez ciągłą pracę przez okres co najmniej godziny;

2) dokumenty potwierdzające zrealizowanie zakresu rzeczowego inwestycji odpowiadającego nakładom finansowym, o których mowa w pkt 3 lit. a;”,

– w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) poniesienie nakładów finansowych na daną jednostkę rynku mocy w wysokości nie mniejszej niż wymagany poziom nakładów, obliczony jako iloczyn mocy osiągalnej netto danej jednostki rynku mocy i jednostkowego poziomu nakładów finansowych określonego dla danej aukcji głównej, o którym mowa odpowiednio w art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. a albo b, oraz”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku, o którym mowa w art. 47 ust. 2, w odniesieniu do danej jednostki rynku mocy, informacje, o których mowa w ust. 2, wraz z niezależną ekspertyzą, o której mowa w ust. 2 pkt 3, obejmują okres do dnia przedstawienia tych informacji.”;

6) w art. 58 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Operator systemu dystrybucyjnego przekazuje operatorowi, za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, dane pomiarowe dotyczące jednostek fizycznych tworzących jednostkę rynku mocy na potrzeby weryfikacji wykonania obowiązku mocowego oraz na potrzeby rozliczeń. Przepis art. 9c ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 69:

a) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie magazynowania energii elektrycznej, przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej.”,

b) w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie magazynowania energii elektrycznej.”,

c) w ust. 4 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie magazynowania energii elektrycznej;”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania energii elektrycznej pobiera opłatę mocową od przyłączonych bezpośrednio do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa:

1) odbiorcy końcowego;

2) przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty mocowej.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej uznaje się za odbiorcę końcowego w części, w jakiej na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym otrzymuje ono lub pobiera z urządzeń, instalacji lub sieci przedsiębiorstwa energetycznego energię elektryczną i zużywa ją na własny użytek. Do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zużytej na potrzeby wytwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.”;

8) w art. 70:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rozliczanych w sposób ryczałtowy – jako stawkę miesięczną, zależną od rocznego zużycia energii elektrycznej, płatną za punkt poboru energii elektrycznej rozumiany jako punkt w sieci elektroenergetycznej, w którym mierzony lub wyznaczany jest pobór energii elektrycznej, określony w umowie o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej lub w umowie sprzedaży energii elektrycznej, lub w umowie kompleksowej;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Za odbiorców końcowych rozliczanych w sposób ryczałtowy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się odbiorców końcowych:

1) pobierających energię elektryczną w punktach poboru energii o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, zużywających energię elektryczną na potrzeby:
   a) gospodarstw domowych,
   b) pomieszczeń gospodarczych związanych z prowadzeniem gospodarstw domowych, o ile nie jest w nich wykonywana działalność gospodarcza,
   c) lokali o charakterze zbiorowego mieszkania, o ile nie jest w nich wykonywana działalność gospodarcza,
   d) mieszkań rotacyjnych, mieszkań pracowników placówek dyplomatycznych i pracowników zagranicznych przedstawicielstw,
   e) domów letniskowych, domów kempingowych i altan w ogródkach działkowych, w których nie jest wykonywana działalność gospodarcza, oraz w przypadkach wspólnego pomiaru – administracji ogródków działkowych,
   f) oświetlenia w budynkach mieszkalnych,
   g) zasilania dźwigów w budynkach mieszkalnych,
   h) węzłów cieplnych i hydroforni, będących w zarządzie administracji domów mieszkalnych,
   i) garaży, w których nie jest wykonywana działalność gospodarcza;
2) zaliczonych przez przedsiębiorstwo energetyczne do odrębnej grupy taryfowej utworzonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne dla odbiorców końcowych przyłączonych do sieci, niezależnie od poziomu napięcia znamionowego sieci, których instalacje, za zgodą tego przedsiębiorstwa, nie są wyposażone w układy pomiarowo-rozliczeniowe, celem zasilania, w szczególności silników syren alarmowych, stacji ochrony katodowej gazociągów oraz oświetlania reklam, a także w przypadku krótkotrwałego poboru energii elektrycznej trwającego nie dłużej niż rok;

3) innych niż wymienieni w pkt 1 i 2, zasilanych z sieci o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV i o mocy umownej nie większej niż 16 kW.

1b. Na potrzeby przypisania odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, do odpowiedniej grupy odbiorców końcowych, o których mowa w art. 74 ust. 7 pkt 1–4, dopuszcza się proporcjonalne przeliczenie ilości energii elektrycznej zużytej przez danego odbiorcę końcowego w danym okresie rozliczeniowym na roczne zużycie energii elektrycznej.”;

9) w art. 74:

a) w ust. 6 objaśnienie symbolu „Z_{GD}” otrzymuje brzmienie:

„Z_{GD} – roczne zużycie energii elektrycznej w systemie przez odbiorców końcowych, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1,”,

b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Stawki opłaty mocowej dla odbiorców końcowych, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, Prezes URE kalkuluje odrębnie w odniesieniu do odbiorców końcowych, zużywających rocznie:”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W celu wyznaczenia odrębnych stawek opłaty mocowej dla odbiorców końcowych, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, Prezes URE wyznacza stawkę bazową, zgodnie z wzorem:

$$S = \frac{K_{GD}}{0{,}25 \cdot a + 0{,}6 \cdot b + c + 1{,}4 \cdot d}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S – stawkę bazową,

K_{GD} – koszt rynku mocy dla grupy odbiorców końcowych, o której mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1,

a – liczbę odbiorców końcowych, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, zużywających rocznie poniżej 500 kWh energii elektrycznej,

b – liczbę odbiorców końcowych, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, zużywających rocznie od 500 kWh do 1200 kWh energii elektrycznej,

c – liczbę odbiorców końcowych, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, zużywających rocznie powyżej 1200 kWh do 2800 kWh energii elektrycznej,

d – liczbę odbiorców końcowych, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 1, zużywających rocznie powyżej 2800 kWh energii elektrycznej.”,

d) w ust. 9 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Stawki opłaty mocowej dla poszczególnych grup odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 7, wynoszą:”.

Art. 9. W ustawie z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. 2021 r. poz. 110) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1:

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przekazuje w postaci elektronicznej za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne operatorowi informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne dane dotyczące ilości zużytej energii elektrycznej odrębnie na świadczenie usług ładowania w każdym punkcie ładowania przez dostawców usług ładowania oraz na potrzeby funkcjonowania stacji ładowania;”,

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) przekazuje w postaci elektronicznej za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne operatorowi informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne dane o dostawcach usług ładowania świadczących usługę ładowania w punktach ładowania stanowiących część ogólnodostępnej stacji ładowania oraz dane o sprzedawcy, z którym dostawca usług ładowania posiada zawartą umowę sprzedaży energii elektrycznej.”,

– w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) przekazuje w postaci elektronicznej do centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne:

a) informacje o punktach poboru energii i punktach pomiarowych,

b) informacje o dostawcach usług ładowania świadczących usługi w punktach ładowania,

c) inne informacje na potrzeby realizacji procesów rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 7a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zgodnie z przepisami tej ustawy.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, dostawca usług ładowania oraz sprzedawca energii elektrycznej, który zawarł umowę sprzedaży energii elektrycznej z dostawcą usług ładowania prowadzącym działalność na tej stacji, pozyskuje dane dotyczące ilości zużytej energii elektrycznej odrębnie na świadczenie usług ładowania oraz na potrzeby funkcjonowania stacji ładowania wyłącznie od operatora informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, z zastrzeżeniem art. 4k ust. 2 tej ustawy.”;

2) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operator ogólnodostępnej stacji ładowania przekazuje w postaci elektronicznej za pośrednictwem centralnego systemu informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operatorowi informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 72 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne informację o zmianie przez dostawcę usług ładowania sprzedawcy energii elektrycznej.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2021 r. poz. 144) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza aukcje nie rzadziej niż raz na kwartał.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes URE ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, do końca grudnia każdego roku, harmonogram aukcji na kolejny rok.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy określona w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1 i 2, maksymalna ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż mogła zostać objęta premią kogeneracyjną w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przeprowadzenia aukcji, i maksymalna wartość premii kogeneracyjnej wynikająca z tej energii, nie została wykorzystana, Prezes URE uwzględnia je w wielkościach, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do aukcji w danym roku kalendarzowym.”;

2) w art. 18:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wytwórca składa do Prezesa URE wniosek o dopuszczenie do udziału w aukcji nie później niż w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia aukcji. Wniosek złożony po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, pozostawia się bez rozpatrzenia.”,

b) w ust. 4 uchyla się pkt 3,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a i c, w dniu ich złożenia, nie może być krótszy niż 6 miesięcy.”;

3) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ważna 18 miesięcy od dnia jej wydania, nie dłużej jednak niż najkrótszy termin ważności dokumentu, o którym mowa w art. 18 ust. 4 pkt 1 lit. a i c.”;

4) w art. 20 w ust. 1 wyrazy „nie później niż 30 dni” zastępuje się wyrazami „nie później niż 45 dni”;

5) w art. 27:

a) w ust. 1 w pkt 2 w lit. c kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ostateczne pozwolenie na budowę wydane dla nowej jednostki kogeneracji lub znacznie zmodernizowanej jednostki kogeneracji w terminie nie później niż 12 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia aukcji, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów ustawy – Prawo budowlane.”,

b) w ust. 2 w pkt 2 po wyrazach „w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji” dodaje się wyrazy „, lub ostateczne pozwolenie na budowę, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów ustawy – Prawo budowlane, zostało wydane dla nowej jednostki kogeneracji lub znacznie zmodernizowanej jednostki kogeneracji po upływie 12 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia aukcji”;

6) w art. 43:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza nabór na premię kogeneracyjną indywidualną nie rzadziej niż w czerwcu i w grudniu w roku, dla którego wartość określona w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 5 wynosi więcej niż 0.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy określona w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 5 i 6, maksymalna ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której sprzedaż mogła zostać objęta premią kogeneracyjną indywidualną w roku kalendarzowym poprzedzającym rok przeprowadzenia naboru, i maksymalna wartość premii kogeneracyjnej indywidualnej wynikająca z tej energii, nie została wykorzystana, Prezes URE uwzględnia je w wielkościach, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 3, w odniesieniu do naborów w danym roku kalendarzowym.”;

7) w art. 44:

a) w ust. 4 uchyla się pkt 3,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a i c, w dniu ich złożenia, nie może być krótszy niż 6 miesięcy.”;

8) w art. 45 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ważna 18 miesięcy od dnia jej wydania, nie dłużej jednak niż najkrótszy termin ważności dokumentu, o którym mowa w art. 44 ust. 4 pkt 1 lit. a i c.”;

9) w art. 51:

a) w ust. 1 w pkt 2 w lit. c kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ostateczne pozwolenie na budowę wydane dla nowej jednostki kogeneracji lub znacznie zmodernizowanej jednostki kogeneracji w terminie nie później niż 12 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia naboru, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów ustawy – Prawo budowlane.”,

b) w ust. 2 w pkt 2 po wyrazach „w okresie 60 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w nowej albo znacznie zmodernizowanej jednostce kogeneracji” dodaje się wyrazy „, lub ostateczne pozwolenie na budowę, jeżeli jest ono wymagane na podstawie przepisów ustawy – Prawo budowlane, zostało wydane dla nowej jednostki kogeneracji lub znacznie zmodernizowanej jednostki kogeneracji po upływie 12 miesięcy od dnia rozstrzygnięcia naboru”;

10) w art. 62 w ust. 3:

a) w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie magazynowania energii elektrycznej”,

b) część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę kogeneracyjną.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538 oraz z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. W przypadku, gdy kwota środków na rachunku Funduszu jest niewystarczająca na wypłatę kwot, o których mowa w art. 13 pkt 1, zarządca rozliczeń cen pokrywa niewystarczające kwoty środków na wypłaty ze środków zgromadzonych na rachunku opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, do łącznej wysokości nie wyższej niż 200 000 000 zł.

2. W przypadku przekazania środków zgodnie z ust. 1, środki te:

1) stanowią przychód Funduszu, o którym mowa w art. 12 pkt 7;
2) w kwocie niewykorzystanej na wypłatę kwot, o których mowa w art. 13 pkt 1, nie podlegają zwrotowi na rachunek opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2;
3) nie stanowią u zarządcy rozliczeń cen kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.[8)]).”.

Art. 12. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1524) w art. 26:

1) w ust. 1 wyrazy „Przepisów art. 39 ust. 4, art. 39a ust. 4, art. 70a ust. 2 i 4, art. 70e ust. 1 i 2, art. 70f ust. 1, art. 72a ust. 7, art. 74 ust. 1, art. 79 ust. 9–12, art. 92 ust. 6 i 6a oraz art. 93a” zastępuje się wyrazami „Przepisów art. 39 ust. 4, art. 70a ust. 2 i 4, art. 72a ust. 7, art. 74 ust. 1, art. 79 ust. 9–12 oraz art. 92 ust. 6 i 6a”;
2) w ust. 2 wyrazy „Przepisy art. 39 ust. 4, art. 39a ust. 4, art. 70a ust. 2 i 4, art. 70e ust. 1 i 2, art. 70f ust. 1, art. 72a ust. 7, art. 74 ust. 1, art. 92 ust. 6 i 6a oraz art. 93a” zastępuje się wyrazami „Przepisy art. 39 ust. 4, art. 70a ust. 2 i 4, art. 72a ust. 7, art. 74 ust. 1 oraz art. 92 ust. 6 i 6a”.

Art. 13. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

---

8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1492, 1565, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 255.

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W celu spełnienia wymagania, o którym mowa w ust. 3, gwarancja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, może zostać ustanowiona na okres nie krótszy niż dwa lata, pod warunkiem złożenia przez wytwórcę zobowiązania do jej każdorazowego przedłużania, względnie ustanowienia we właściwej wysokości kaucji, najpóźniej na 90 dni przed upływem terminu, na jaki została ustanowiona gwarancja, w okresie, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 4 albo w art. 31 ust. 4 pkt 5, z zastrzeżeniem art. 24 albo art. 35, a także przez okres 120 dni następujących po tych okresach.”,

b) w ust. 11 w pkt 2 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) 14 dni od dnia, w którym wytwórca dokonał zmiany formy zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 15, przy czym zabezpieczenie podlega zwrotowi w części zastąpionej inną formą zabezpieczenia.”,

c) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 4 albo w art. 31 ust. 4 pkt 5, z uwzględnieniem art. 24 albo art. 35, kaucja, o której mowa w ust. 2 pkt 1, podlega przepadkowi na rzecz Prezesa URE lub Prezes URE realizuje gwarancję bankową lub ubezpieczeniową w odniesieniu do kwoty odpowiadającej tej części mocy zainstalowanej elektrycznej morskiej farmy wiatrowej, dla której wytwórca nie uzyskał koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w tym terminie, chyba że wytwórca wykaże, że niespełnienie zobowiązania, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 4 albo art. 31 ust. 4 pkt 6, nastąpiło na skutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności.”,

d) dodaje się ust. 14 i 15 w brzmieniu:

„14. W przypadku nieprzedłużenia przez wytwórcę gwarancji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, w terminie określonym w ust. 3a, i jednocześnie braku ustanowienia w tym terminie zabezpieczenia w innej, przewidzianej ustawą formie, Prezes URE realizuje gwarancję bankową lub ubezpieczeniową w odniesieniu do kwoty odpowiadającej tej części mocy zainstalowanej elektrycznej morskiej farmy wiatrowej, dla której wytwórca nie przedłużył gwarancji lub nie ustanowił zabezpieczenia w innej formie w tym terminie.

15. Zabezpieczenie wnoszone w drodze kaucji może być zastępowane gwarancją bankową lub ubezpieczeniową. Zabezpieczenie wnoszone w drodze gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej może być zastępowane kaucją. Forma zabezpieczenia może być zmieniana nie częściej niż raz w roku. Przepisy ust. 1–14 stosuje się odpowiednio.”;

2) w art. 38 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prawo do pokrycia ujemnego salda przysługuje w okresie wskazanym w art. 6, z zastrzeżeniem art. 7, wytwórcy, który:

1) wypełnił zobowiązanie do wytworzenia i wprowadzenia do sieci energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej w terminach, o których mowa w:
   a) art. 15 ust. 2 pkt 4, z zastrzeżeniem art. 24,
   b) art. 31 ust. 4 pkt 5, z zastrzeżeniem art. 35;
2) utrzymywał ciągłość terminowego przedłużenia zabezpieczenia – w przypadku wytwórców, którzy korzystali z rozwiązania, o którym mowa w art. 5 ust. 3a, przez okres, o którym mowa w tym przepisie.

3. W przypadku niewypełnienia w części przez wytwórcę zobowiązania do:

1) wytworzenia i wprowadzenia do sieci energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej w terminach, o których mowa w:
   a) art. 15 ust. 2 pkt 4, z zastrzeżeniem art. 24,
   b) art. 31 ust. 4 pkt 5, z zastrzeżeniem art. 35,
2) terminowego przedłużenia zabezpieczenia w trybie, o którym mowa w art. 5 ust. 3a, przez okres, o którym mowa w tym przepisie

– przepis ust. 2 stosuje się w odniesieniu do ilości energii obliczonej zgodnie z art. 7, wynikającej z tej części mocy zainstalowanej elektrycznej morskiej farmy wiatrowej, dla której wytwórca uzyskał koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej lub decyzję o zmianie koncesji przed upływem tych terminów, a w przypadku wytwórców korzystających z rozwiązania, o którym mowa w art. 5 ust. 3a, do części mocy nie większej niż moc, względem której wytwórca terminowo przedłużył zabezpieczenie.”;

3) po art. 110 dodaje się art. 110a w brzmieniu:

„Art. l10a. W odniesieniu do umów o przyłączenie zawartych w odniesieniu do morskich farm wiatrowych, zlokalizowanych w granicach obszarów określonych w załączniku nr 1 do ustawy, przepisów art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z

dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 925) oraz art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 94 nie stosuje się.”.

Art. 14. Do umów sprzedaży paliw gazowych lub energii elektrycznej lub umów kompleksowych dotyczących dostarczania tych paliw lub energii, zawartych z odbiorcą paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, nie stosuje się art. 5 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 15. 1. Podmiot prowadzący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie magazynowania energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 59 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w magazynach energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 10k ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 10 MW, może po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzić tę działalność, pod warunkiem złożenia wniosku o udzielenie przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki koncesji na magazynowanie energii elektrycznej, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmiot prowadzący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy działalność gospodarczą w zakresie magazynowania energii elektrycznej w magazynach energii elektrycznej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 kW oraz nie większej niż 10 MW jest obowiązany złożyć wniosek o wpis do rejestru magazynów energii elektrycznej zgodnie z art. 43g ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r.

Art. 16. 1. Jeżeli podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci magazynu energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 10k ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o określenie warunków przyłączenia i wpłacił zaliczkę w rozumieniu art. 7 ust. 8a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, albo otrzymał warunki przyłączenia, ale nie zawarł umowy o przyłączenie do sieci, ponosi opłatę za przyłączenie do sieci na zasadach określonych w art. 7 ust. 8 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wysokość wpłaconej zaliczki przekracza połowę rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia, kwoty stanowiące różnicę pomiędzy wysokością wpłaconej zaliczki a połową

rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia podlegają niezwłocznie zwrotowi wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia zwrotu tej kwoty.

Art. 17. 1. Operator systemu dystrybucyjnego i operator systemu przesyłowego dostosują instrukcje, o których mowa w art. 9g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, do wymagań określonych w art. 9g ust. 4 pkt 5a i 10 ustawy zmienianej w art. 1 i przedłożą je do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego przedłoży Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki wyodrębnioną część instrukcji, o której mowa w art. 9g ust. 5c ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Operator systemu skraplania gazu ziemnego w rozumieniu art. 3 pkt 27 ustawy zmienianej w art. 1 i operator systemu magazynowania w rozumieniu art. 3 pkt 26 ustawy zmienianej w art. 1 po raz pierwszy opracują odpowiednio projekt instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji skroplonego gazu ziemnego oraz projekt instrukcji ruchu i eksploatacji instalacji magazynowej i przedłożą je do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego utworzy centralny system informacji rynku energii w rozumieniu art. 3 pkt 69 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, właściciele urządzeń, instalacji lub sieci, dla których nie wyznaczono operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy ogólnodostępnych stacji ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 9 nadadzą, każdy dla swojego urządzenia, instalacji lub sieci, punktom poboru energii numery zgodnie ze standardem GS1 (GSRN), w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, właściciele urządzeń, instalacji lub sieci, dla których nie wyznaczono operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, oraz operatorzy ogólnodostępnych stacji ładowania w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 9 przekażą operatorowi

systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w postaci elektronicznej, informacje o punktach pomiarowych w rozumieniu art. 3 pkt 66 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Użytkownicy systemu, o których mowa w art. 11zg ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zawierają umowę, o której mowa w tym przepisie, w terminie 33 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. 1. Do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prac nad polityką energetyczną państwa, o której mowa w art. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy art. 14–15a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Rada Ministrów przyjmuje pierwszą politykę energetyczną państwa, opracowaną zgodnie z art. 15 oraz art. 15a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 30 czerwca 2023 r.

Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw energii:

1) w terminie do dnia 31 lipca 2021 r. zamieści w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu sprawozdanie, o którym mowa w art. 15b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
2) w terminie do dnia 31 sierpnia 2021 r. przekaże Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw energii:

1) w terminie do dnia 31 lipca 2021 r. zamieści w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu sprawozdanie, o którym mowa w art. 15b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
2) w terminie do dnia 31 sierpnia 2021 r. przekaże Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w pkt 1.

Art. 24. W przypadku udzielenia przedsiębiorstwu energetycznemu w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, koncesji pod warunkiem złożenia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 38 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, przedsiębiorstwo to jest obowiązane do złożenia, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wniosku o zmianę tej koncesji, w

celu dostosowania jej treści do wymagań określonych w art. 37 ust. 1 pkt 6a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 25. Świadectwa wydane przez komisje kwalifikacyjne, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują ważność w przypadku:

1) osób, o których mowa w art. 54 ust. 1c pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym – przez okres, na jaki zostały wydane;
2) innych osób – przez okres, na jaki zostały wydane, jednak nie dłużej niż przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. 1. Komisje kwalifikacyjne, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, powołane na podstawie dotychczasowych przepisów, stają się komisjami kwalifikacyjnymi, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pod warunkiem że zostały powołane u przedsiębiorców lub przy stowarzyszeniach naukowo-technicznych spełniających wymagania określone w art. 54 ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i działają przez okres, na jaki zostały powołane.

2. Komisje kwalifikacyjne, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, powołane na podstawie dotychczasowych przepisów, stają się odpowiednio komisjami kwalifikacyjnymi, o których mowa w art. 54 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i działają przez okres, na jaki zostały powołane.

Art. 27. Przepis art. 54 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do uczniów dotychczasowych szkół ponadgimnazjalnych prowadzących kształcenie w zawodzie.

Art. 28. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy eksploatuje gazociąg bezpośredni w rozumieniu art. 3 pkt 11e ustawy zmienianej w art. 1 lub sieć gazociągów kopalnianych w rozumieniu art. 3 pkt 11c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przeprowadza, przy udziale operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, o którym mowa w ust. 2, przegląd eksploatowanej przez siebie infrastruktury w zakresie spełniania wymogów pozwalających uznać ją odpowiednio za gazociąg bezpośredni lub sieć gazociągów kopalnianych, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i

przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki raport z tego przeglądu.

2. Infrastruktura niespełniająca wymogów pozwalających uznać ją odpowiednio za gazociąg bezpośredni lub sieć gazociągów kopalnianych udostępniana jest przez właściciela operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W celu udostępnienia infrastruktury operatorowi przedsiębiorstwo energetyczne będące właścicielem gazociągu bezpośredniego lub sieci gazociągów kopalnianych:

1) zawiera umowę, o której mowa w art. 4ia ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1;
2) przekazuje operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, z którym zawarł umowę, o której mowa w pkt 1, informacje o tym gazociągu lub tej sieci gazociągów oraz charakterystyce poboru paliw gazowych, w szczególności informacje o:
   a) odbiorcach końcowych w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przyłączonych do tego gazociągu lub tej sieci gazociągów oraz ich charakterystyce poboru paliw gazowych w rozumieniu art. 3 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 1,
   b) łącznym poborze paliw gazowych przez odbiorców przyłączonych do tego gazociągu lub tej sieci gazociągów w okresie ostatnich 5 lat lub w całym okresie eksploatacji tego gazociągu lub tej sieci gazociągów, jeżeli okres ten jest krótszy niż 5 lat,
   c) miejscu rozdziału własności sieci przedsiębiorstwa energetycznego i instalacji odbiorcy końcowego oraz własności układów pomiarowo-rozliczeniowych w rozumieniu art. 3 pkt 63 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynikających z umowy o przyłączenie lub innych dokumentów,
   d) parametrach jakościowych transportowanych paliw gazowych lub gazu ziemnego oraz o dokumentach potwierdzających akceptację tych parametrów przez odbiorców,
   e) parametrach tego gazociągu lub tej sieci gazociągów oraz ich przebiegu, wynikających z dokumentów zgromadzonych przez przedsiębiorstwo energetyczne w okresie ich budowy i eksploatacji.

3. W przypadku gdy decyzja o udzieleniu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji paliw gazowych wymaga zmiany, operator

systemu dystrybucyjnego gazowego, o którym mowa w ust. 2, lub przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 9d ust. 7 pkt 3 lub 4 ustawy zmienianej w art. 1, do których systemów dystrybucyjnych ma zostać włączona infrastruktura, o której mowa w ust. 2, składa do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o zmianę koncesji na dystrybucję paliw gazowych, w terminie miesiąca od dnia zawarcia umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

4. W przypadku gdy decyzja o wyznaczeniu operatora systemu dystrybucyjnego gazowego wymaga zmiany, właściciel gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w ust. 2, składa do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o wyznaczenie operatora systemu dystrybucyjnego gazowego w terminie miesiąca od dnia zawarcia umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 1.

5. Jeżeli odbiorca końcowy, do którego paliwa gazowe dostarczane były z pominięciem systemu gazowego bezpośrednio gazociągiem lub siecią gazociągów, o których mowa w ust. 2, nie zgłosi operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, o którym mowa w ust. 2, lub przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 9d ust. 7 pkt 3 lub 4 ustawy zmienianej w art. 1, do których systemów dystrybucyjnych ma zostać włączona infrastruktura, o której mowa w ust. 2, informacji o zawarciu umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży paliw gazowych do dnia przeniesienia infrastruktury na podstawie umowy, o której mowa w ust. 2 pkt 1, ten operator lub to przedsiębiorstwo, zawiera niezwłocznie, w imieniu i na rzecz tego odbiorcy, umowę kompleksową z przedsiębiorstwem, o którym mowa w art. 4ia ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

6. Umowa kompleksowa, o której mowa w ust. 5, jest zawierana na czas nieokreślony i obowiązuje od dnia uprawomocnienia się decyzji o wyznaczeniu operatora systemu dystrybucyjnego gazowego dla gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w ust. 2, lub w przypadku braku konieczności uzyskania koncesji – od dnia ustalonego zgodnie z zasadami określonymi w art. 4ia ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1.

7. Do dnia rozpoczęcia obowiązywania umowy, o której mowa w ust. 5, paliwa gazowe lub gaz ziemny mogą być dostarczane na podstawie umowy dotychczasowej.

8. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego potwierdza odbiorcy końcowemu przyłączonemu do gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w ust. 2, warunki świadczenia usług dystrybucji lub proponuje nowe warunki, najpóźniej w terminie 60 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji o wyznaczeniu operatora systemu

dystrybucyjnego dla gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w ust. 2, lub od dnia ustalonego zgodnie z zasadami określonymi w art. 4ia ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku braku konieczności uzyskania tej decyzji.

9. Warunki świadczenia usług dystrybucji, o których mowa w ust. 8, zastępują umowę o przyłączenie i stają się wiążące z chwilą ich skutecznego doręczenia, chyba że odbiorca paliw gazowych wypowie umowę kompleksową, o której mowa w ust. 5. Sprzedawca paliw gazowych informuje niezwłocznie operatora systemu dystrybucyjnego gazowego o wypowiedzeniu umowy kompleksowej.

10. Nie wszczyna się postępowań, a wszczęte umarza, w sprawach o wymierzenie kary pieniężnej w zakresie, w jakim dotyczą one gazociągów lub sieci gazociągów, o których mowa w ust. 2, o ile w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy te gazociągi lub sieci gazociągów zostaną udostępnione operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego.

Art. 29. 1. Do postępowania przed Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, lub w sprawie wydania decyzji, o którym mowa w art. 44 ust. 1 tej ustawy, które zostało wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Przepis art. 16 ust. 5 i art. 43 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do niewykorzystanej maksymalnej ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji i wartości premii kogeneracyjnej wynikającej z tej energii, określonych dla roku 2020 odpowiednio w przepisach wydanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 5 i 6 ustawy zmienianej w art. 10.

Art. 30. Ceny referencyjne oraz okres, w którym przysługuje obowiązek zakupu lub prawo do pokrycia ujemnego salda, określone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 77 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym, dla 2021 r., stosuje się do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 77 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 31. Do naruszeń obowiązku, o którym mowa w art. 25 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 7, które miały miejsce nie wcześniej niż w dniu 1 stycznia 2020 r.,

stosuje się art. 31 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 32. 1. Przepisy art. 70e ust. 1 i art. 70f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1524), stosuje się do instalacji, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) Prezes URE wydał zaświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 8 ustawy zmienianej w art. 7, albo
2) złożono deklarację, o której mowa w art. 70b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7.

2. W przypadku instalacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, cenę określoną na podstawie art. 70e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw, stosuje się od miesiąca następującego po miesiącu wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. W przypadku instalacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, cenę, o której mowa w ust. 2, wylicza się jako sumę ceny skorygowanej obliczonej zgodnie z art. 39a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 7, z uwzględnieniem art. 39a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 7, z uwzględnieniem corocznej waloryzacji dokonywanej zgodnie z art. 70e ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7, przysługującej wytwórcy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy oraz kwoty stanowiącej różnicę między wartością 95% ceny referencyjnej obowiązującej w dniu złożenia przez wytwórcę deklaracji, o której mowa w art. 70b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 7, a wartością 90% ceny referencyjnej obowiązującej w dniu złożenia tej deklaracji.

Art. 33. 1. Do rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, za rok 2020, stosuje się przepis art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za rok 2021, realizuje się za okres od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r.

Art. 34. Dysponent Funduszu, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 11, sporządzi korektę rocznego planu finansowego Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepisy art. 29 ust. 9,10 i 12

ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305) stosuje się odpowiednio.

Art. 35. Przepisy art. 46 ust. 2, 4 i 5, art. 47 ust. 2 i 3 oraz art. 52 ust. 1, ust. 2 pkt 1, 2 i pkt 3 lit. a i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się także do umów mocowych zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 36. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 4 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 54 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 54 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 37. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

1) art. 8 pkt 2–5, 8 i 9, art. 11, art. 34 i art. 35, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
2) art. 1 pkt 51 lit. a tiret czwarte w zakresie dodawanego art. 56 ust. 1 pkt 6a–6c, które wchodzą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
3) art. 1 pkt 20 w zakresie dodawanego art. 11x ust. 4, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
4) art. 1 pkt 19, który wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia;
5) art. 1 pkt 20 w zakresie dodawanego art. 11zg oraz pkt 51 lit. a tiret dziewiąte w zakresie dodawanego art. 56 ust. 1 pkt 30u i lit. d w zakresie, w jakim przepis ten

dotyczy art. 56 ust. 1 pkt 30u, które wchodzą w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 30 miesięcy od dnia ogłoszenia;

6) art. 1 pkt 5 lit. b, pkt 6, pkt 14 lit. d, pkt 20 w zakresie dodawanego art. 11y ust. 1 pkt 1–4 i 6 i ust. 2 pkt 2–8, art. 11z ust. 1–3, art. 11zb–11zd, art. 11zf, pkt 51 lit. a tiret dziewiąte w zakresie dodawanego art. 56 w ust. 1 pkt 30b, 30h, 30j–30p, pkt 51 lit. b w zakresie, w jakim przepis ten dotyczy pkt 30b i 30j–30p, pkt 51 lit. d w zakresie, w jakim przepis ten dotyczy pkt 30h, art. 7 pkt 2, pkt 6 lit. a i pkt 14 lit. a i b, art. 8 pkt 6 oraz art. 9, które wchodzą w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 36 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek